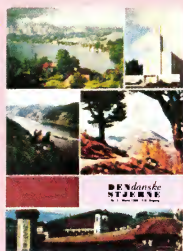

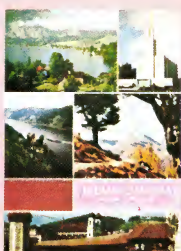
Chinees

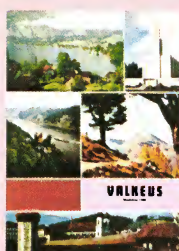
Deens

Nederlands

Engels
(voor Amerikaanse indianen)

Fins

Frans

Duits

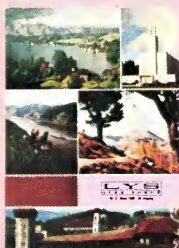
Italiaans

Japans

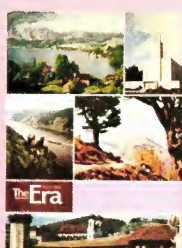
Koreaan

Noors

Portugees

Engels

DE STER
Nr. 1 · Januari 1970 · 70e Jaargang

Samoaans

Spaans

Zweeds

Tahitiaans

Tonganees

Een inspirerende boodschap

VAN JOSEPH FIELDING SMITH

Wanneer mensen zondigen, moeten zij zich aan zekere wetten onderwerpen om vergeving van hun zonden te verkrijgen. Wij lezen dat Adam door Satan werd verleid, aan die verleiding toegaf, en door die zonde een geestelijke dood stierf, hetgeen betekende dat hij uit Gods tegenwoordigheid verbanen werd. Er was slechts één manier waarop hij in Gods tegenwoordigheid kon terugkeren, namelijk door geestelijke wedergeboorte: vanuit de toestand van geestelijke dood opnieuw in een toestand van geestelijk leven.

De Heer zond een engel naar Adam om hem het verlossingsplan, waardoor hij terug kon komen in de tegenwoordigheid van de Vader, bekend te maken; en aldus vernam hij van de zending van Jezus Christus als onze Verlosser. En zo heeft de Heer dus ten behoeve van alle mensen door geloof, bekering, de wateren van de doop, en de gave des Heiligen Geestes gezorgd voor een geestelijke wedergeboorte, waardoor de mensen, zoveel als er maar willen, in Zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren. Want de dood ging over op alle kinderen van Adam, en allen die de leeftijd bereikt hebben waarop zij geacht worden aansprakelijk te zijn voor hun daden, worden uit Gods tegenwoordigheid verbannen of hebben deel aan de geestelijke dood, tenzij ze hiervan verlost worden door gehoorzaamheid aan de beginselen van het Evangelie.

INHOUD

Onze wereldomvattende Kerk. Door president David O. McKay	3
De Kerk zendt haar boodschappen aan de wereld door middel van de Unified Magazine. Door Doyle L. Green	5
Hoe men een doel moet bepalen en bereiken. Door ouderling Mark E. Petersen	9
„Wij hoopten op Zijn glorie”. Door H. Donl Peterson	12
Hoe men een slecht geweten geneest. Door Richard L. Evans	21
Zondagsschool: Juist handelen op goede gronden. Door Eldon H. Puckett	14
Zusters Hulpvereniging: De wet der Tienden. Door ouderling LeGrand Richards	17
Voor de jeugd van de Kerk: „Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid”	
Door Kenneth W. Godfrey	22
De presiderende bisschop spreekt tot de jeugd over het vasten	20
„Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben”. Door Reed H. Bradford	25
De kleine STER: De gouden klok. Door H. Toreaa Morris	1
Kompas voor het karakter. Door Mabel Jones Gabbott	7

Op de omslag

Onze omslag laat een recent nummer van de Unified Magazine zien, een vrij geschikte benaming voor een 36 bladzijden tellend maandblad dat in 17 talen voorhanden is voor leden van de Kerk. Voor dit nummer hebben wij gebruik gemaakt van de omslag van De Ster van maart.

Aangezien de redactionele keuze, opmaak, ontwerpen, illustraties, foto's en omslagen voor deze bladen door het hoofdkantoor van de Kerk worden bepaald, is de benaming Unified Magazine gaandeweg een afspiegeling geworden van het productieproces. Het is belangwekkend te weten dat het vier maanden duurt eer het redactionele materiaal geselecteerd en in 17 talen gedrukt is, waarbij vele fasen doorlopen moeten worden die soms met interessante problemen gepaard gaan. Zo is er voor sommige talen 20 procent meer ruimte nodig om hetzelfde te zeggen als het Engels zegt. Hiermee dient dus rekening te worden gehouden bij de opmaak van ieder blad afzonderlijk. De redactionele keuze is op zichzelf al een uitdaging. Aangezien niet alle gebieden van de Kerk tempels, seminarieprogramma's, of dezelfde instelling ten aanzien van ieder onderwerp hebben, moet er bij de redactionele keuze getracht worden tegemoet te komen aan de algemene behoeften van alle heiligen der laatste dagen en de bijzondere behoeften van de cultuur van elke taalgroep afzonderlijk. O

DE STER

VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

Officieel orgaan
van de Nederlandse Zending
en de Hollandse Ring

Nr. 1 · Januari 1970
70e Jaargang

Redacteur:

Peter Dalebout, president der
Nederlandse Zending,
Amersfoortsestraatweg 214,
Huizen (N. H.).

Coördinator:

H. Gout, Translation Services
Department, Radesingel 26,
Groningen.

Correspondent voor de Hollandse
Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18,
Den Haag.

„De Ster” van De Kerk van Jezus
Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen verschijnt eenmaal
per maand.

Abonnementsprijs: f 6,— per half-
jaar, f 12,— per jaar. Gironummer
240615 — t. n. v. Nederlandse
Zending,

Amersfoortsestraatweg 214 —
Huizen N. H.

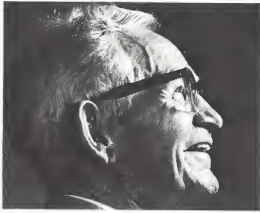
1673338 t. n. v. Administratie DE
STER, Amstelveen, voor leden van
de Hollandse Ring. Nadruk van
de in dit nummer voorkomende
cliché's is verboden.

Drukker:

Paul Giese KG, Offenbach a. d. M.
West-Duitsland.

Opmaak, illustraties:

PBO-Layout-Center,
Frankfort a. d. M.

Onze wereldomvattende Kerk

Een boodschap in 17 talen

Noors

Vår Verdensomspennende Kirke

Av president David O. McKay

Gud velsigne Kirken. Den er verdensomspennende og dens innflydelse skulle bli følt av alle nasjoner. Måtte hans ånd influere menneskene overalt og vende deres hjerter mot forståelse og fred.

Zweeds

Vår Världsomfattande Kyrka

Av president David O. McKay

Må Gud välsigna kyrkan. Den sträcker sig över hela jorden och dess inflytande borde kännas av alla länder. Må hans ande utgjutas över människor överallt och vända deras hjärtan mot fred och god vilja.

Portugees

Nossa Igreja Mundial

Pelo Presidente David O. McKay

Que Deus abençoe a Igreja. É mundial e sua influência deve tocar todas as nações. Que Seu espírito possa influenciar a humanidade e inclinar seus corações à paz e boa vontade.

Nederlands

Onze Wereldomvattende Kerk

Door president David O. McKay

God zegene de Kerk. Zij is wereldomspannend en haar invloed moet wel door alle naties gevoeld worden. Moge Gods Geest het ganse mensdom beïnvloeden en hun hart richten tot vrede en in de mensen een welbehagen.

Chinees

我們普世的教會
由麥基奧大衛會長

神祝福我們的教會，它是普遍全世界，各民族應感受著其影响，願祂的靈影响各地人民，使他們的心倾向友善及平安。

Italiaans

La Nostra Chiesa Mondiale

di Presidente David O. McKay

Dio benedica la Chiesa. E'una Chiesa conosciuta in tutto il mondo e la sua influenza dovrà essere sentita in tutte le nazioni. Che il suo spirito abbia influenza negli uomini ovunque e incline i loro cuori verso la buona volontà e la pace.

Engels

(voor amerikaanse indianen)

Our Worldwide Church

By President David O. McKay

God bless the Church. It is worldwide, and its influence should be felt by all nations. May his spirit influence men everywhere and incline their hearts toward goodwill and peace.

Duits

Unsere Weltumspannende Kirche

von Präsident David O. McKay

Gott segne die Kirche. Sie umspannt die ganze Welt und alle Länder sollen ihren Einfluss spüren. Möge Sein Geist alle Menschen beeinflussen, damit sie guten Willens und friedlich gesinnt sind.

Frans
Notre Eglise Universelle

par le président David O. McKay

Dieu bénisse l'Eglise! Elle est universelle et toutes les nations devraient subir son influence. Puisse Son esprit influencer sur tous les hommes et incliner leur coeur vers la bonne volonté et la paix!

Japans

デビッド O. マッケイ答書

教会の祝福ある。主の祝福が世界に及ぶ。主の御心が主の御心によりて、人の心が主の御心によりて満ちる。主の御心が主の御心によりて満ちる。

Fins

Maaailmanlaajuinen kirkkomme

Presidentti David O. McKay

Jumala siunatkoon kirkkoa. Se on maailmanlaajuinen ja kaikkien kansakuntien tulisi tuntea sen vaikutus. Koskettakoon Hänen Henkensä ihmisiä kaikkialla ja vaikuttakoon heidän sydämiinsä niin, että vallitsisi rauha ja hyvä tahto.

Engels

Our Worldwide Church

By President David O. McKay

God bless the Church. It is worldwide, and its influence should be felt by all nations. May his spirit influence men everywhere and incline their hearts toward goodwill and peace.

Samoaans

O Lā Tatou Ekalesia I Le Lalolagi Atoa

Tautalagia e Peresitene David O. McKay

Ia fa'amanuia e le Atua le Ekalesia. Ua i ai nei i le lalolagi atoa ma e tatau ai ona lagonaina e atunu'u uma lona aoga. Ia musuia e Lona Agaga tagata uma i so'o se atunu'u ma fa'a'au'i atu o latou loto i le alofa ma le filemū.

Tonganees

Hotau Siasi Faka'Univeesi

Fai 'e Palesiteni David O. McKay

'Ofa ke tāpuekina 'e he 'Otua 'a e Siasi. Kuo hoko ia ko ha siasi faka'univeesi, pea 'e onгона 'a hono ongo 'e he ngaahi pule'anga kotoa pe. 'Ofa ke fakaue'i 'e Hono laumalie 'a e kakai 'i he potu kotoa pe, pea ke takiekina honau loto ki he loto 'ofa mo e melino.

Tahitiaans

Ta Tatou Ekalesia i Te Ao Taatoa Nei

Na te Peresideni David O. McKay

Ia haamaitaia te Ekalesia e te Atua. Tei roto te Ekalesia i te ao taatoa nei e to'na mana e mea tia ia i te faariihia e te mau nunaa atoa. Na te varua o te Atua e faauru i te mau taata i te mau vahi atoa e, e faafariu i to ratou mau aau i roto i te hinaaro maitai e te hau.

Koreaan

우리들의 세계적 교회

데비드 오 맥케이 대주교님

하나님의 교회를 축복합니다. 그것은 전 세계에 퍼진 것이며 모든 나라가 다 그 영감을 얻어야 할 것입니다. 하나님의 영이 모든 곳에 살고 있는 사람들을 감동하시며 선과 화평으로 그들의 마음을 인도하시기를 바랍니다.

Deens

Vor Verdensomspændende Kirke

Af Præsident David O. McKay

Gud velsigne Kirken. Den er verdensomspændende, og dens indflydelse burde føles af alle nationer. Må Hans ånd øve indflydelse på mennesker overalt i verden og forlene deres hjerter med trangen til at vise god vilje og skabe fred.

Spaans

Nuestra Iglesia Es Mundial

Por el Presidente David O. McKay

Dios bendiga la Iglesia. Está en todo el mundo y su influencia se debe sentir en todas las naciones. Que su Espíritu ilumine a los hombres en todas partes y conduzca sus corazones hacia la paz y buena voluntad.

De Kerk
zendt haar boodschappen
aan de wereld
aan de wereld
door middel van de

UNIFIED MAGAZINE

DOOR DOYLE L. GREEN
directeur-redacteur

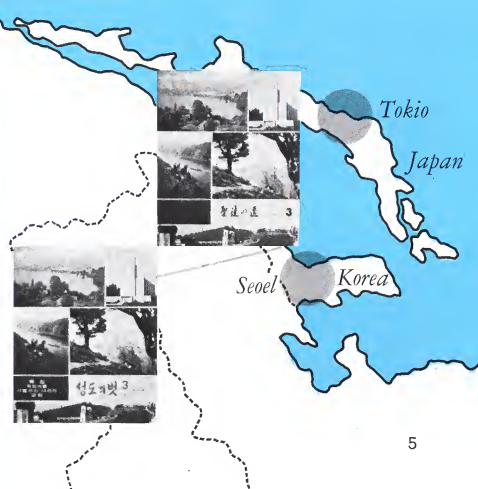
In 't begin van augustus ontvingen Chinese leden van de Kerk in het zendingsgebied van het Zuidelijke Verre Oosten met de post exemplaren van een maandblad waarvan de afmetingen 20,5 x 27,5 cm bedroegen. Op de omslag zag men een prachtige, geheel in kleuren uitgevoerde reproductie van een schilderij voorstellende Noach die het volk waarschuwt voor de op handen zijnde zondvloed. De naam van het blad luidt in het Chinees 聖 王 之 聲 云 云 wat „De stem van de heiligen” betekent.

Toen het blad aankwam, riepen vele vaders hun gezin bijeen, spraken over de omslag, sloegen vervolgens het blad open bij het hoofdartikel op de eerste bladzij, en lasen een boodschap voor van de profeet van de Heer, president David O. McKay. In ieder nummer was er altijd zo'n boodschap. Het artikel in het augustusnummer was getiteld „De poort van de doop”.

Uit de Chinese schrifttekens las hij: „De doop”, aldus de profeet Joseph Smith, „is een teken voor God, . . . en er is onder de hemel geen andere weg door God aangewezen, waardoor de mens tot Hem kan komen om zalig te worden en het Koninkrijk Gods in te gaan, dan alleen door geloof in Jezus Christus, bekering, en doop voor vergeving der zonden. Elke andere weg is tevergeefs. En dan hebt gij de belofte van de gave des Heiligen Geestes. (Leringen van de Profeet Joseph Smith, biz. 210.)

„De doop is een van de grondbeginselen en verordeningen van het Evangelie . . .” (De Ster, aug. 1969.)

Na het artikel van president McKay, dat twee bladzijden vult, gelezen te hebben, besprak het gezin de betekenis die deze belangrijke boodschap voor hen had. Toen zij daarna het tijdschrift doorbladerden, vonden zij daarin voor ieder lid van het gezin waardevolle en belangwekkende artikelen. Er waren bijvoorbeeld nog twee boodschappen van algemene autoriteiten: „Een inspirerende boodschap” van ouderling Theodore M. Burton, assistent van de Raad der Twaalven; en „De presiderende bisschop spreekt tot de jeugd over de tiende,” door bisschop John H. Vandenberg.

De kinderen vonden vier bladzijden met o.a. foto's en citaten van elk lid van de Raad der Twaalven. In de andere rubrieken werden bovendien aangetroffen: een verhaal getiteld „Persoonlijke waardering,” over twee mannen die persoonlijke integriteit stelden boven persoonlijk voordeel; een artikel getiteld „Studerende volwassenen”; verder „Moedergewoonten”, „Het maken van een plan voor het geven van uw les”, „Een gezondheidsregel die de moeite loont”, „Vrienden worden in de OOV gemaakt”, „Macht? Om wat te doen?” en „De lagen en listen der mensen.” Achter in het blad vonden ze interessante en hoogstbelangrijke berichten over de Kerk en haar leden in het zendingsgebied van het Zuidelijke Verre Oosten. Ongeveer 1000 exemplaren van de Chinese *Stem van de heiligen* worden iedere maand verspreid.

Op vrijwel dezelfde dag ontvingen leden van de Kerk in 16 andere taalgebieden over de hele wereld een op dezelfde leest geschoeid blad met dezelfde omslag, dezelfde opmaak, dezelfde foto's en dezelfde artikelen en rubrieken, maar vertaald en gedrukt in hun eigen taal. Het voornaamste verschil tussen de bladen vormden de vier bladzijden met plaatselijk nieuws.

Het idee van een uniform blad voor de niet-Engelssprekende volkeren van de Kerk ontstond in 1966 bij ouderling Howard W. Hunter van de Raad der Twaalven toen hij het toezicht had op de Europese zending.

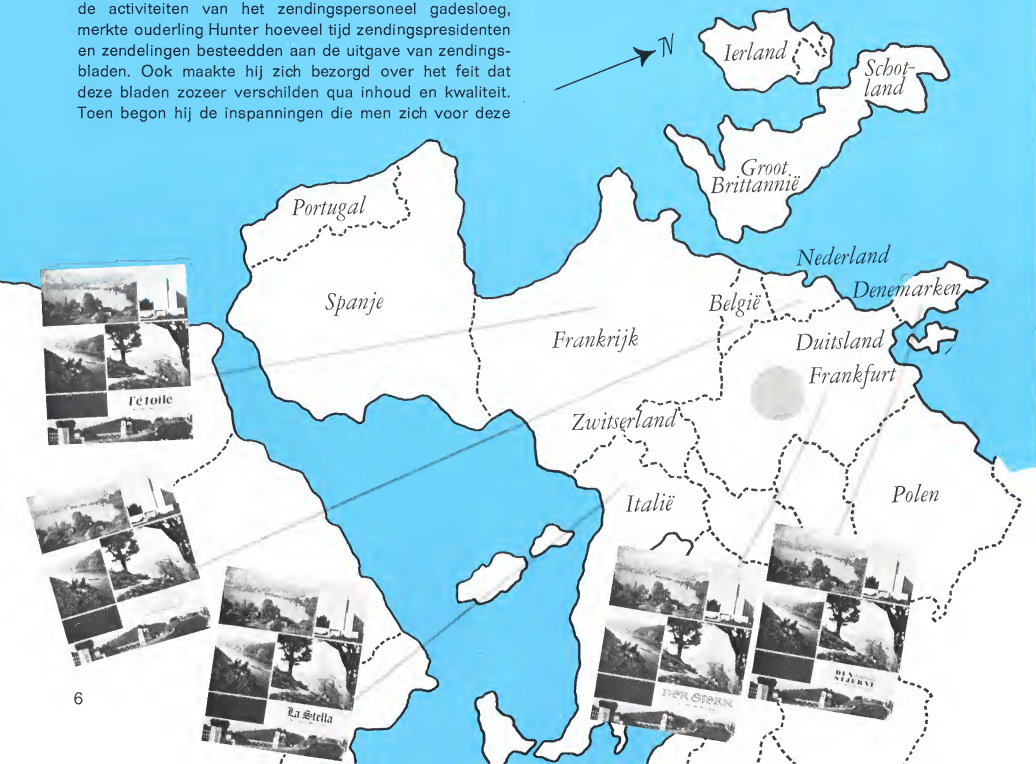
Terwijl hij van de ene zending naar de andere trok en de activiteiten van het zendingspersoneel gadesloeg, merkte ouderling Hunter hoeveel tijd zendingspresidenten en zendelingen besteedden aan de uitgave van zendingsbladen. Ook maakte hij zich bezorgd over het feit dat deze bladen zo zeer verschilden qua inhoud en kwaliteit. Toen begon hij de inspanningen die men zich voor deze

publicaties gaf te bundelen en te correlleren met het doel om kostbare zendingsuren te besparen, uitgaven te besnoeien en tegelijkertijd de kwaliteit van de publicaties te verhogen.

Bij het uitwerken van de problemen die zich voordeden, riep ouderling Hunter de hulp in van bisschop John H. Vandenberg en bisschop Victor L. Brown van het presiderende bisschap, die toezicht houden op vertaal- en distributiediensten voor de Kerk. Het personeel van de distributie- en vertaalafdeling, destijds geleid door J. Thomas Fyans en nu onder het toezicht van John E. Carr, heeft zich bij het verder ontwikkelen van het door ouderling Hunter geconspieerde denkbeeld zeer verdienstelijk gemaakt.

Na een uitgebreide studie kwam men tot de slotsom dat de beste werkwijze zou zijn de belangrijkste en geschikste artikelen uit *The Improvement Era*, *The Instructor*, *The Children's Friend* en *The Relief Society Magazine* bijeen te zoeken, die te combineren met artikelen samengesteld door verschillende organisaties van de Kerk, en er wat plaatselijk materiaal, samengesteld onder leiding van de zendingspresidenten, aan toe te voegen. Deze artikelen en rubrieken zouden dan in de verschillende talen vertaald worden. Hierdoor zou het mogelijk zijn dat één centrale staf het werk deed dat vroeger in bijna ieder zendingsgebied van de Kerk verricht werd.

De eerste uitgave van het nieuwe uniforme blad ver-

maakt, en eensluitende afschriften van het exemplaar schein in maart 1967 in negen Europese talen. Toen leiders in anderen zendingengebieden de waarde en de mogelijkheden van de publicatie inzagen, werden er andere talen bijgevoegd, en al spoedig werd de dienst uitgebreid tot andere gebieden, met inbegrip van het Verre Oosten en Polynesië. Tegenwoordig wordt het blad in 17 talen gedrukt, waaronder een Engelse uitgave voor de Amerikaanse Indianen. De talen waarin het blad nu gedrukt wordt en de namen waaronder het verschijnt laten wij hieronder volgen:

Chinees	聖行走之声音	De Stem van de Heiligen
Deens	Den danske Stjerne	De Deense Ster
Nederlands	De Ster	De Ster
Engels	The Liahona	De Liahona
(voor Amerikaanse indianen)		
Fins	Valkeus	Het Licht
Frans	L'Etoile	De Ster
Duits	Der Stern	De Ster
Italiaans	La Stella	De Ster
Japans	聖法の流	De Weg van de Heiligen
Koreaans	성도의 빛	De Vriend van de Heiligen
Noors	Lys over Norge	Licht boven Noorwegen
Portugees	A Liahona	De Liahona
Samoaans	O Le Liahona	De Liahona
Spaans	Liahona	Liahona
Zweeds	Nordstjarnan	De Poolster
Tahitiaans	Te Tiarama	Het Licht
Tonganees	Ko E Tuhulu	De Fakkelt

Het is interessant op te merken dat vier van de publicaties *Liahona* worden genoemd, naar het kompas dat de Heer de profeet Lehi gaf om zijn gezin door de wildernis te leiden.

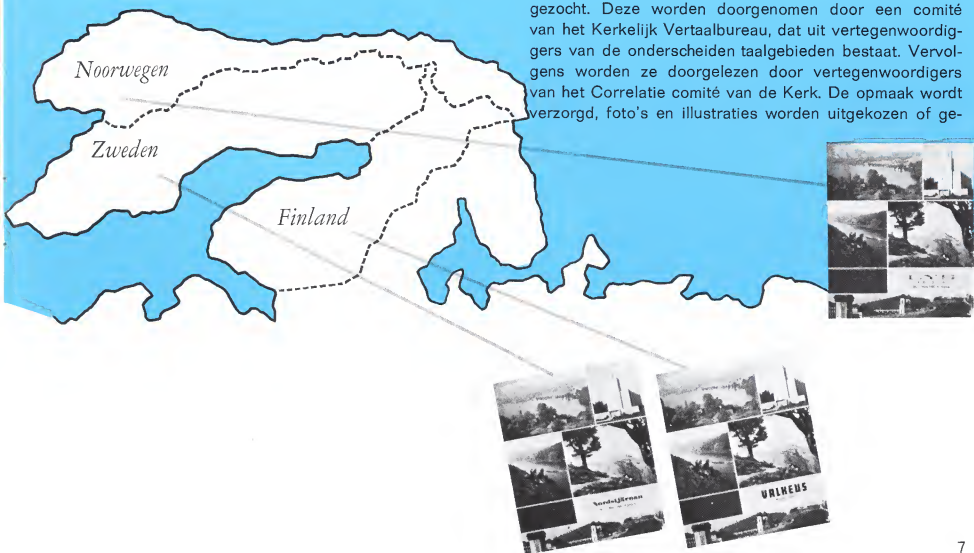
Een aantal van deze publicaties zal teruggekeerde zendingelingen en anderen bekend zijn, daar enkele van deze tijdschriften al vele jaren verschijnen. De Duitse *Der Stern* bijvoorbeeld heeft dit jaar een bijzonder nummer uitgegeven ter herdenking van haar honderdste verjaardag. Ze is in 1869 begonnen, en gedurende haar lange en eervolle geschiedenis heeft ze de Duits-talige naties goede diensten bewezen. Haar oplage bedraagt nu ongeveer 6000 exemplaren.

De Spaanse *Liahona*, met een huidige oplage van 7700 exemplaren, verschijnt sedert 1945.

Het volgende tijdschrift met een grote oplage (3750 ex.) is het Franse *L'Etoile*, gedrukt sinds 1928.

Daarentegen zijn sommige van deze tijdschriften nog zeer nieuw en is de oplage klein. De Italiaanse *La Stella*, bijvoorbeeld, heeft een oplage van 500 exemplaren. Het nieuwste tijdschrift van de groep is het Tahitiaanse *Te Tiarama*, dat de heiligen in de Frans-Polynesische zending ten dienste staat. Het is voor het eerst in augustus 1968 verschenen. De Franse *L'Etoile* wordt ook onder de heiligen in die zending verspreid.

In augustus 1968 werd de redactionele verantwoordelijkheid voor de Unified Magazine overgedragen aan de pas ingestelde Redactionele afdeling van de Kerk, die onder het toezicht staat van de voorzitter van het Uitvoerende Comité voor Correlatie, ouderling Harold B. Lee. Iedere maand wordt materiaal uit onze laatst verschenen Engeltalige tijdschriften zorgvuldig geselecteerd en bekeken door de redactionele staf en worden de voorgestelde artikelen en rubrieken voor de uniforme tijdschriften uitgezocht. Deze worden doorgenomen door een comité van het Kerkelijk Vertaalbureau, dat uit vertegenwoordigers van de onderscheiden taalggebieden bestaat. Vervolgens worden ze doorgelezen door vertegenwoordigers van het Correlatie comité van de Kerk. De opmaak wordt verzorgd, foto's en illustraties worden uitgekozen of ge-

voor de vertaler worden daarna door het Vertaalbureau gezonden aan haar vertegenwoordigers in de diverse taalgebieden, waar het materiaal in 16 talen wordt vertaald. Deze vertalingen worden dan, tegelijk met vier bladzijden materiaal van de zendingen zelf, opgestuurd naar een van de zeven centrale drukkerijen, waar zij gezet worden.

Ondertussen heeft de redactionele staf in Salt Lake City duplicaten laten maken van materiaal voor kleurendruk bestemd voor de omslag. Dit materiaal neemt men meestal uit *The Improvement Era*. Ook worden er duplicaten gemaakt van positieve of negatieve films van alle foto's en illustraties voor het binnenwerk. Deze worden, vergezeld van volledige instructies betreffende opmaak en druk, onmiddellijk naar de centrale drukkerijen gezonden, waar al het materiaal dan bijeengebracht wordt en de tijdschriften worden gedrukt.

De centrale drukkerijen voor de tijdschriften bevinden zich, voor het Engels (Amerikaans Indiaans) en Spaans, in Salt Lake City; voor het Portugees in Sao Paulo, Brazilië; voor het Samoans, Tonganees en Tahitiaans, in Auckland, Nieuw Zeeland; voor het Duits, Italiaans, Noors, Zweeds, Fins, Frans, Deens en Nederlands, in Frankfurt, Duitsland; voor het Chinees in Hongkong; voor het Japans in Tokio; en voor het Koreaans in Seoel.

Het programma voor het uniforme tijdschrift komt overeen met de wensen van de algemene autoriteiten om onze broeders en zusters, waar zij ook wonen, in de gelegenheid te stellen zoveel mogelijk profijt te trekken van het programma van de Kerk. Door middel van het tijdschrift worden nu iedere maand belangrijke boodschappen van de algemene autoriteiten en noodzakelijke berichten over de Kerk, haar leerstellingen, gedragslijnen en ontwikkeling in practisch dezelfde vorm gestuurd naar de woningen van leden en vrienden van de Kerk, overal ter wereld.

Tabiti

Samoa

Tonga

Fiji

Auckland

Nieuw Zeeland

Nieuw
Guinea

Australië

N

Hongkong

Hoe men een doel moet bepalen en bereiken

DOOR OUDERLING MARK E. PETERSEN
van de Raad der Twaalfen

Bij het bepalen en bereiken van een doel onderscheiden we drie stadia: (1) de diagnosestelling, (2) de behandeling, (3) de genezing.

De diagnosestelling: Zonder een diagnose van onze situatie kunnen wij ons geen doel stellen; wij zullen dan steeds in het duister tasten.

Jarenlang was ik aan de *Deseret News* verbonden als medewerker van ouderling Albert E. Bowen. Ik leerde die man liefhebben en waarden, en ik leerde veel goeds van hem. Wanneer wij een moeilijkheid op te lossen hadden, zei hij altijd: „Tracht achter de feiten te komen. Niets kan de feiten vervangen.” Bij het onderkennen van ons probleem dienen wij dus achter de feiten te komen. Wanneer wij een diagnose stellen, maken wij gebruik van de volgende drie voornaamste middelen: (1) het juiste gebruik van rapporten, (2) interviews met de betrokkenen, en (3) persoonlijke observaties door middel van bezoeken.

Het bestuderen en gebruiken van rapporten: Door rapporten te bestuderen kunnen wij de huidige stand van zaken vaststellen. Daarna dienen wij een beslissing te nemen met betrekking tot de verbetering die men redelijkerwijs mag verwachten. Wij zouden bijvoorbeeld kunnen vaststellen wat andere ringen onder dezelfde omstandigheden doen, en aan de hand van die studie én van de beslissing met betrekking tot de prestaties die men redelijkerwijs van de Ring mag verwachten, kunnen wij tot een doelstelling komen.

In één van de ringen die wij aan een studie onderwierpen, was de opkomst op de avondmaalsvergaderingen 28%. Wij ontdekten dat in andere vergelijkbare ringen het bezoek aan de avondmaalsvergaderingen 33% bedroeg en stelden toen als aanvaardbaar doel 42%. Wij ontdekten dat de opkomst op de zondagsschool in de in ogenschouw genomen ring 39% was. In andere vergelijkbare ringen was het cijfer 41%. Wij stelden toen als doel 50%.

In de OOV was de opkomst van de meisjes 41%, die van de jongens 35%. Wij merkten dat in andere nabijgelegen ringen de cijfers respectievelijk 48% en 42% waren. Wij stelden toen als doel voor de meisjes 65% en voor de jongens 55%. Wat het huisonderwijs betreft, merkten wij dat dit in de als steekproef genomen ring

23% was, tegen 48% in de andere ringen van hetzelfde gebied. Wij stelden ons doel op 80%. Wij ontdekten dat slechts 57 gezinnen gezinsavond hielden, in andere ringen van hetzelfde gebied waren dit er echter gemiddeld 384. Wij bepaalden het aanvaardbare doel in onze ring op 700 gezinnen.

Wij laten hier een voorbeeld volgen. Toen wij enige tijd geleden een onderzoek instelden naar de opkomst op avondmaalsvergaderingen in een ring in het oosten van de Verenigde Staten (we noemen deze ring in het vervolg Ring A), kwam aan 't licht dat de gemiddelde opkomst 27% was. In de andere ringen waren de cijfers respectievelijk: Ring B, 27%, Ring C, 27%. Hoe moesten wij nu het te stellen doel bepalen voor Ring A? Moesten wij het laten zoals het was, aangezien de andere ringen hetzelfde gemiddelde hadden? Voordat we een beslissing namen, bekeken wij enkele andere „grootsteedse” ringen in het oosten.

Ring D	30%
Ring E	34%
Ring F	34%

Moest, de 27% van Ring A, de situatie in aanmerking genomen, aanvaardbaar geacht worden? Vervolgens keken wij naar de laagste percentages in de ringen in het gebied van Los Angeles:

Ring G	30%
Ring H	31%
Ring I	32%

De omstandigheden in de grote steden verschillen niet zoveel van elkaar. De grotere percentages in één grote stad bereikten 43%.

Indien sommige grootsteedse ringen zulke cijfers konden bereiken, was het dan onredelijk hetzelfde te verwachten van Ring G, H of I? En zouden de hogere percentages die men in een grootsteedse ring aantreft ons enig inzicht geven bij het stellen van een doel voor Ring A?

Zou het gemiddelde van de 40% van één van de grotere ringen en de 27% van Ring A een redelijk doel vormen? Dit gemiddelde zou dan 33% bedragen. Voor een eerste stap zou men dit als redelijk kunnen beschouwen.

Het was interessant om op te merken dat toen wij de percentages van enkele verspreid liggende ringen in Utah optekenden, wij een gemiddelde vonden van 46,5%.

Dit zou dan het tweede doel voor Ring A kunnen worden na het bereiken van het voorgestelde doel van 33 %.

Een andere beschouwing onthulde de volgende feiten: In Ring A bezocht 32 % van de leden de zondagschool. In Ring B was dit 31 % en in Ring C 34 %. Wat zouden wij redelijkerwijs van Ring A mogen verwachten? Wij vonden het cijfer 45 % laag voor welke ring dan ook. Wij vonden het ondenkbaar dat er in een ring minder dan de helft van de leden de zondagschool bezocht.

Wat zou dan een redelijk doel zijn voor Ring A? Wij moesten streven naar een opkomst op de zondagschool van tenminste 50 %, en wij moesten voor Ring A met dit cijfer beginnen te werken. Het feit dat andere ringen laag genoteerd stonden, mocht geen reden zijn voor Ring A om ook laag genoteerd te staan.

Maar wij dienen ons eigen doel overeenkomstig onze behoeften te bepalen, en ons niet alleen maar door statistische gemiddelden laten leiden.

De in Utah verspreid liggende ringen hadden een zondagschoolopkomst waarvan de gemiddelden varieerden van 34 % tot 76 %.

Indien één ring 76 % kon bereiken, dan moesten de andere ringen 50 % kunnen halen.

Met betrekking tot het huisonderwijs vonden wij de volgende cijfers:

Ring A	43 %
Ring B	38 %
Ring C	35 %

Zou voor een eerste stap, een doel van 50 % voor Ring A buitensporig zijn?

Zoals broeder Bowen uiteenzette: „Niets kan de feiten vervangen.“ Rapporten geven zelden, misschien wel nooit, het beeld volledig weer. Doelstellingen, alleen op statistische gegevens gebaseerd, zijn niet zuiver. De verdere informaties die wij nodig hebben, dienen wij de putten uit bezoeken, waarnemingen en interviews met personen die in de betrokken gebieden wonen.

De behandeling: De bestudering van de feiten brengt de zwakke plekken aan 't licht en als uitvloeisel daarvan de kwaal. De kwaal wijst op de geneeswijze en het doel dat wij ons moeten stellen. De geneeswijze bepaalt het „geneesmiddel“ of de bijzondere stappen die ondernomen moeten worden om het gestelde doel te bereiken.

Een klinisch onderzoek door een ring betreffende de opkomst op de avondmaalsvergaderingen in een zekere wijk, toonde aan, dat deze het laagste percentage had in de hele ring. Bezoeken en interviews onthulden dat het met de eerbied, de muziek, de bediening van het avondmaal en de spreekbeurten droevig gesteld was. Dit alles droeg ertoe bij dat de mensen hun belangstelling verloren.

Men stelde zich toen het volgende ten doel:

1. Stel een plan op ter vergroting van de eerbied.
2. Breng de eerbied terug door huisonderwijs en het goede voorbeeld van de leiders tijdens de vergaderingen zelf.
3. Organiseer in de wijk een koor en een muziekcomité.
4. Organiseer de Aäronische priesterschap behoorlijk voor bediening van het avondmaal.
5. Stel een uitgestippeld spreekbeurtprogramma op.
6. Organiseer ambtenaren en leraren in een commissie voor opkomst.

Ziehier een beproefd plan om in zes stappen een wijk of hulporganisatie op een hoger peil te brengen. Welke stap is het meest geschikt voor u?

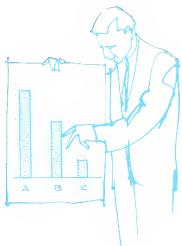
De stappen die ondernomen werden om elk van deze doelstellingen te bereiken, omvatten:

1. Huisonderwijzers onderzamen eerbied tijdens hun huisbezoeken. De bisschop zorgde voor inleidend orgelspel tien minuten voor een vergadering begon en vroeg de aanwezigen om zich gedurende dit voorspel eerbiedig te gedragen. Het aanwijzen van de zitplaatsen werd ook behoorlijk geregeld.

Wanneer leden naar het kerkgebouw kwamen, werden zij met een stevige handdruk welkom geheten. De woorden ter begroeting werden uitgesproken op een rustige toon waaruit eerbied sprak. Wanneer er vreemdelingen binnenkwamen, werden zij naar de garderobe geleid en daarna voorgesteld aan leden van de bisschop in de hal bij de ingang van de kerk. Daarop brachten plaatsaanwijzers in de kapel de bezoekers naar hun plaats.

Dat lid van de bisschop dat op die avond de vergadering zou leiden was al vroeg op het podium aanwezig als voorbeeld voor de anderen. Vier meerderjarige Aäronische priesterschapsdragers deden dienst als plaatsaanwijzers, hierin biggestaan door minderjarige Aäronische priesterschapsdragers. Deze dienst telde mee voor het verkrijgen van hun onderscheidingen.

Gedurende tien minuten voor de vergadering begon, speelde de organiste de inleidende muziek. Vóór dit speciale eerbiedigheidsprogramma was ingesteld, kwam de organiste soms pas vijf minuten voor de vergadering zou beginnen, wat de hele gang van zaken vertraagde. Nu stond de bisschop erop dat zij op tijd begon. Even voordat het voorspel werd ingezet, riep een lid op het podium de aanwezigen tot de orde. Hij deelde tevens mee dat meteen na afloop van de vergadering het naspel zou worden gespeeld, en dat de aanwezigen dan rustig naar de hal moesten gaan, waar zij met elkaar konden praten.

2. De bisschop verzocht de huisonderwijzers het eerbiedighedsplan aan de leden van de wijk uiteen te zetten en hen voor te stellen hun kinderen te leren niet te vergeten dat de kerk het huis des Heren is en dat zij daarom rustig en eerbiedig op hun plaats dienen te zitten.

3. Het volgende plan was om de muziek op een hoger peil te brengen. De bisschop organiseerde een muziekcomité en riep toen de leden op in een koor te dienen. Ook bespraken zij met het muziekcomité welke muziek de avondmaalsvergadering moest begeleiden. Er werd voorgesteld de kinderen van het Jeugdwerk één zondag in de maand tijdens de avondmaalsvergadering te laten zingen om de liederen die zij soms tijdens de ringconferenties zo mooi konden zingen, ten gehore te brengen. Voor speciale nummers werd van het OOV-koor gebruik gemaakt, wat tevens de jongelui de gelegenheid gaf om hun talenten te tonen. Het was de bedoeling dat het koor grotere nadruk zou leggen op de muziek uit het gezangenboek van de heiligen der laatste dagen.

4. Het volgende punt dat overwogen werd, was een betere bediening van het avondmaal. De priesters en diakenen kregen dienaangaande nauwkeurige instructies. De bisschop had gemerkt dat de diakenen gewoonlijk alleen op de avondmaalsvergaderingen kwamen, wanneer hen opgedragen was het avondmaal rond te dienen. De wijk kocht enkele extra presenteerblaadjes, en nu krijgt iedere diaken iedere zondag die taak te verrichten zowel op de zondagsschool als op de avondmaalsvergadering. Door aldus alle jongens in te schakelen, is men erin geslaagd de tijd benodigd voor de bediening van deze verordening te bekorten.

5. Vervolgens stelde de bisschop een onderwerp vast voor iedere avondmaalsvergadering en stelde een plan op ter verbetering van de spreekbeurten door van tevoren opdrachten hiertoe te geven. Voor iedere zondagavond nam hij één hoofdstuk uit het boek van ouderling Le Grand Richards *Een wonderbaar werk en een wonder*. Voor iedere avondmaalsvergadering werden vijf sprekers aangewezen, drie tieners die elk drie minuten kregen toebedeeld en twee volwassenen elk met een spreektijd van 15 — 20 minuten. De totale spreektijd bedroeg niet meer dan 50 minuten. Iedere spreker kreeg zijn opdracht ten minste twee weken van tevoren met de mededeling hoeveel tijd hij precies ter beschikking had.

Het volgende illustreert de wijze waarop de diverse taken werden toegewezen. Op één zo'n avond was het vastgestelde onderwerp de doop. Eén van de toespraken werd door een tiener gegeven en ging over de zending van Johannes de Doper en de doop van Christus. De tweede toespraak, ook door een tiener, handelde over onderdompeling als de wijze van dopen. De derde toe-

spraak door een tiener besprak de doop van de Geest ter verkrijging van de gave des Heiligen Geestes door de oplegging der handen. Een volwassene kreeg de taak te spreken over het goddelijk gezag dat vereist is om te mogen dopen en hoe de Kerk dat gezag ontving. De slottoespraak door een andere volwassene gehouden had tot onderwerp de doop voor de doden en het predikanten van het Evangelie tot de doden.

6. Tenslotte benaderde de bisschop de ambtenaren van de hulporganisaties van de wijk en sprak met hen over het vergroten van de opkomst op de avondmaalsvergaderingen. „Wij leden van de bisschop zullen de avondmaalsvergaderingen bijwonen,“ zei hij, „en wij zullen alle leden van ons gezin iedere zondag meenemen. Wij zouden ieder van u willen vragen om ook iedere zondag aanwezig te zijn met alle leden van uw gezin. Wilt u op uw beurt uw andere ambtenaren en uw leraars verzoeken hetzelfde te doen?“ Daarop ging hij naar de quorums in de Aäronische en Melchizedekse priesterschap en richtte hetzelfde verzoek tot hen.

De bisschop legde het plan ter goedkeuring voor aan het ringpresidentschap. Over een periode van zes maanden nam in die wijk het bezoek aan de avondmaalsvergaderingen toe van 29 % tot 51 %.

Om zijn doel te bereiken maakte deze bisschop zowel gebruik van statistieken als van persoonlijke waarneming. Dit leidde tot een bezoek aan de avondmaalsvergadering van gemiddeld 51 %, tot grotere tevredenheid onder de leden van de wijk, tot vooruitgang in de activiteiten in de hulporganisaties en quorums, en tot een grote vooruitgang in het geestelijk leven van de wijk in 't algemeen.

Men kwam tot de ontdekking dat dit ook het zendingswerk vooruit hielp, daar de avondmaalsvergadering voor de onderzoekers tot een lesgelegenheid werd.

Ik geloof ten stelligste dat statistieken op zichzelf ontoereikend zijn. De wijk waarover wij zojuist spraken, behoeft verbetering voor wat betreft de eerbied, de bediening van het avondmaal, en de toespraken tijdens de avondmaalsvergaderingen, maar niets van dit alles zou aan 't licht zijn gekomen door de statistieken alleen. Gecombineerd met een bestudering van de wijk en de ring door persoonlijke waarneming, hielpen de statistieken echter die zaken aan te wijzen die men zich ten doel diende te stellen, en verschaften zij de basis waarop men voort kon bouwen bij de pogingen om die oogmerken te bereiken.

De oude profeten in de Oude zowel als in de Nieuwe wereld hebben van Jezus getuigd. Zo geven twee verslagen getuigenis van Zijn komst. Zoals de profeten van het Boek van Mormon verklaren:

Wij hoopten op Zijn glorie

DOOR H. DONL PETERSON

De belangrijkste hoopgevende boodschap die de mensheid ooit gekregen heeft, is, dat Jezus Christus de Heiland en Verlosser der wereld is. Iedere profeet die geroepen is om zijn medemensen te leiden, heeft dit grote beginsel verkondigd. Het was Jezus Die de dood overwon, opdat allen weer mochten leven, bekleed met volmaakte, verrezen lichamen. Het was Jezus Die ons een plan gaf, dat, indien getrouw nagevolgd, ons in staat zal stellen met Hem te verblijven in die eeuwige woning die voor de getrouwen is bereid. Dat plan is het Evangelie van Jezus Christus.

Dit wonderschone Evangelie is niet louter een maatregel ter voorbereiding op onze volgende staat; de uitvoering ervan in dit sterfelijk bestaan verzekert ons van een innerlijke vrede en een gerichtheid, die ons allen in staat stellen *nu* reeds te genieten van een zo vruchtbaar en zinvol mogelijk leven. Vader Adam gaf, nadat hem het plan van het Evangelie was uitgelegd, de volgende wijze getuigenis: "... in dit leven zal ik vreugde hebben, en ik zal wederom in het vlees God zien." (Mozaes 5:10.)

Het getuigenis van het Boek van Mormon

De profeten van het Middenoosten van wie de geschriften in het Oude Testament staan, waren goed bekend met de leer over de komst van Christus. Ook profeten van het Boek van Mormon keken met bezield verlangen uit naar de komst van Christus en verkondigden deze wonderbaarlijke profetie aan het volk.

De profeet Jakob, die bijna 600 jaar voor Christus' geboorte leefde, toonde in zijn verslag aan toekomstige lezers dat hij en andere profeten van weleer bekend waren met de zending van Christus:

Want wij hebben dit geschreven met de bedoeling, dat wij zullen weten, dat wij van Christus wisten, en dat wij vele honderden jaren voor Zijn komst op Zijn heerlijk-

heid hoopten, en dat niet alleen wij op Zijn glorie hoopten, maar tevens alle heilige profeten, die ons zijn voorgegaan. (Jakob 4:4.)

Het Boek van Mormon bevat de godsdienstige verslagen van verscheidene oude volkeren, die alle van Christus getuigen.

Het getuigenis van de Jaredieten

Het Boek van Ether bevat de geschriften van de oudste volken van het Boek van Mormon, de Jaredieten, die naar het westelijk halfrond trokken ten tijde van de Toren van Babel. De broeder van Jared, de profeet en leider van de oorspronkelijke Jaredietenkolonie, zag Christus in de geest en hoorde van Hem over Zijn grote plan van verlossing voor de mensen van deze aarde. (Zie Ether 3 en 4.) Een grote reeks van Jareditische profeten volgde de broeder van Jared op. Ook zij leerden het volk over Jezus en waarschuwden hen wanneer hun gedrag tegen het Evangelieplan inging.

Profeten van de koperen platen

Toen de Nephietenkolonie Jeruzalem verliet (ongeveer 600 v. Chr.) en naar het westelijk halfrond ging, nam ze de heilige verslagen van het volk met zich mee. Deze verslagen waren op koperen platen geschreven. Daarom worden deze oude heilige geschriften in het Nephitische verslag aangeduid als „de koperen platen.”

Deze platen noemden drie profeten die wij in de Heilige Schrift nooit eerder zijn tegengekomen, nl. Zenos, Zenock en Neum. Hun profetieën met betrekking tot de komst van Jezus Christus zijn bijzonder levendig. Zenock sprak over de kruisiging van Christus en verkondigde de zegeningen die Christus de mensen had geschonken.

Het volk in zijn tijd, in geestelijk opzicht blind, stenigde Zenock. (Zie 1 Nephi 19:10; Alma 33:15-17.)

Zenos voorspelde de drie dagen van duisternis, het teken van Christus' dood voor hen die de eilanden der zee bewoonden. Zenos sprak over de rampen die het Joodse volk te wachten stonden „omdat zij de God van Israël kruisigen, hun hart van Hem afwenden en tekenen en wonderen en de macht en heerlijkheid van de God Israëls verwerpen.“ (Zie 1 Nephi 19:10, 13.) Het langste hoofdstuk in het Boek van Mormon is Jakob 5, waarin wij de profetie van Zenos aantreffen met betrekking tot de toekomst van het huis Israëls. De profeet Jakob, de gelijkgenis van Zenos resumerende, vroeg:

Ziet, zult gij deze woorden verwerpen? Zult gij de woorden van de profeten verwerpen; en zult gij alle woorden verwerpen, die omtrent Christus zijn gesproken, nadat zovelen omtrent Hem hebben gesproken? . . . (Jakob 6:8.) Nephi, zoon van Helaman, sprak over de talloze profeten die vroeger van Christus hadden getuigd, en maakte melding van het lot dat Zenos ten deel viel in de volgende bewoordingen:

En nu zou ik willen, dat gij zoudt weten, dat er zelfs sedert de dagen van Abraham vele profeten zijn geweest, die deze dingen hebben getuigd; ja, ziet de profeet Zenos getuigde vrijmoedig, waarvoor hij werd gedood. (Helaman 8:19.)

Neum, de derde profeet uit de koperen platen aangehaald, gewaagde van het feit dat Christus in een grafstede zou worden begraven. (Zie 1 Nephi 19:10.)

De Nephieten wisten van Christus

Een bijzonder krachtige Schriftuurlijke passage treft men aan in de geschriften van koning Benjamin. Kennelijk bestaat het grootste gedeelte van het derde hoofdstuk van Mosiah uit de woorden van een engel die de betekenis en het doel van Christus' komst uiteenzet. De engel verkondigde: „Ontwaak, . . . want zie, ik ben tot u gekomen om u de blijde tijdingen van grote vreugde te verkondigen.“ (Mosiah 3:3.) Toen gaf hij koning Benjamin een omstandige uiteenzetting van het toekomstige leven van Christus en Zijn bediening. De volgende passage is heel duidelijk en betekenisvol. Hierin wordt gesproken van „de Here, de Almachtige“, Die uit de hemel zal nederdalen en „in een stoffelijk omhulsel wonen“, en „zal uitgaan onder de mensen, machtige wonderen werkende, zoals . . . allerlei ziekten genezen . . . Hij zal duivelen . . . uitwerpen . . . zie, Hij zal . . . doorstaan . . . meer dan de mens kan verdragen, zonder te sterven; want zie, uit iedere porie zal bloed komen, zo groot zal Zijn smart zijn voor de goddeloosheid en gruwelen van Zijn volk . . . Hij zal worden genoemd: Jezus Christus, de Zoon van God, de Vader des hemels en der aarde, de Schepper aller dingen sedert den beginne; en Zijn moeder zal Maria worden genoemd.“ (Zie Mosiah 3:5-8.)

Verder verklaarde de engel het doel van Christus' komst, Zijn gessing en kruisiging, en Zijn opstanding en oordeel. (Zie Mosiah 3:9-10.)

Deze beknopte en machtige beschrijving toont duidelijk het begrip dat de Nephieten hadden van de komst van

Christus. En er zijn nog vele andere soortgelijke getuigenissen in hun hele geschiedenis, onder meer de volgende:

Lehi: „Ja, zeshonderd jaren nadat . . . (wij) Jeruzalem verlieten, zou de Here God een Profeet onder de Joden verwekken — namelijk een Messias . . . een Zaligmaker der wereld.“ (Zie 1 Nephi 10:4-17.)

Nephi: „Welnu, mijn geliefde broeders, dit is de weg, en er is geen andere weg of naam onder de hemel gegeven, waardoor de mens in het koninkrijk Gods zalig kan worden. Nu ziet, dit is de leer van Christus, en de enige en ware leer van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest.“ (Zie II Nephi 31:21.)

Jakob: „Ziet, mijn ziel verlustigt zich er in, aan mijn volk de waarheid te bewijzen, dat Christus komt; want daarvoor werd de wet van Mozes gegeven, en in alles, wat God sedert de grondlegging der wereld de mens heeft gegeven, kunnen wij Hem zien afgebeeld.“ (II Nephi 11:4; zie ook hoofdstuk 9.)

Jarom: „ . . . zij overreedden hen naar de Messias uit te zien, en te geloven in Hem, Die zou komen, alsof Hij er reeds was . . . “ (Jarom 11.)

Abinadi: „Hebben zij niet gezegd, dat God Zelf onder de mensenkinderen zou nederkomen en de gedaante van een mens zou aannemen en in grote kracht over de aardbodem uitgaan? Ja, en hebben zij niet tevens gezegd, dat Hij de opstanding der doden zou teweegbrengen, en dat Hij Zelf zou worden verdrukt en geslagen?“ (Mosiah 13:34, 35.)

Alma de oudere: „ . . . ziet, het koninkrijk der hemelen is nabij, en de Zoon Gods komt op de aardbodem. En ziet, Hij zal geboren worden uit Maria te Jeruzalem . . . een dierbaar en uitverkoren vat, een maagd, die door de kracht des Heiligen Geestes zal worden overschaduwd en bevrucht en een zoon ter wereld brengen, ja, de Zoon van God.“ (Zie Alma 7:9-13.)

Amulek: „ . . . Ziet, ik zeg u, dat ik weet, dat Christus onder de mensenkinderen zal komen om de overtredingen van Zijn volk op Zich te nemen, en dat Hij voor de zonden der wereld verzoening zal doen; want de Here God heeft het gesproken.“ (Zie Alma 34:8-16.)

Samuel de Lamaniet: „Want ziet, Hij moet zeker sterven, opdat zaligheid moge komen; ja, het is passend en noodzakelijk, dat Hij sterft om de opstanding der doden teweeg te brengen, zodat de mensen daardoor in de tegenwoordigheid des Heren kunnen worden gebracht.“ (Zie Helaman 14:15-18.)

Aldus sluiten de profeten van het Boek van Mormon aan bij die van de Bijbel om de grote waarheid en unieke hoop te verkondigen dat Jezus waarlijk de Christus is, de Zaligmaker der gehele mensheid. ○

ELDON H. PUCKETT

Juist handelen op goede gronden

Het comité voor de leraarsopleiding van het algemeen bestuur van de zondagsschool heeft, evenals sommige anderen in de Kerk, als volgt uitdrukking gegeven aan haar bezorgdheid:

Bestaat er, door de nadruk te leggen op het belang van lesdoelen die afgestemd zijn op het waarneembare gedrag van de leerling, niet het gevaar, dat wij het ontwikkelen van het *gevoelsleven* en de *karaktereigenschappen*, die zich niet laten waarnemen, zullen verwaarlozen?

Het bevorderen van onze verhoging

Laten wij, ter beantwoording van deze vraag, beginnen met eens te bekijken waarom wij in de nieuwe opleidingscursus voor aanstaande leraren de nadruk gelegd hebben op gedragsregels bij het Evangelieoonderricht. Die reden ligt in haar krachtige eenvoud besloten in het kinderlied dat onder volwassenen zo geliefd is: „Ik ben een kind van God.“ Het refrein van dat lied is een aangrijpende smeekbede: „Leid mij, help mij, blijf dicht bij mij, 'k luister naar Zijn stem, Leer mij al wat ik moet *doen* om te leven dicht bij Hem.“ Let op het sleutelwoord *doen*. Wat wij *doen*, is hetgeen ons terugvoert in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel. Het is daarom belangrijk dat het Evangelieoonderricht de nadruk legt op het *handelen* — dat het leidt tot een gedragspatroon dat onze verhoging bevordert.

Wellicht zult u vragen: „Maar is het waarschijnlijk dat

iemand het goede zal doen zonder dat hij eerst bepaalde gevoelens en een bepaalde instelling ontwikkelt?“ Misschien niet. Maar dit lijkt erg veel op het aloude vraagstuk van de kip en het ei. Wie kan met absolute zekerheid zeggen wat het eerst komt — het gedragspatroon of de gevoelsbeleving en geestelijke instelling? Zal zich bijvoorbeeld bij het jonge kind een wenselijk gedragspatroon ontwikkelen doordat men het zegt hoe zijn geestelijke instelling dient te zijn, of doordat het eerst spontaan begint te handelen en daarna pas leert welke gedragingen leiden tot de goedkeuring van anderen en tot eigen voldoening? Wij vermoeden dat het deels het een, deels het ander is.

Verder vermoeden wij ook dat gedrag en instelling onverbrekkelijk met elkaar verbonden zijn met betrekking tot onze verhoging. Alle handelingen die wij ons kunnen voorstellen, kunnen geen verhoging waarborgen indien de verrichter van de handeling een verkeerde instelling heeft. Wat bijvoorbeeld is het nut van de handeling van de doop, indien hij, die zich heeft laten dopen, zich niet bekeert? Evenmin kan een godvruchtige instelling alleen ons verhoging bezorgen. Men kan bijvoorbeeld een heel welwillende houding aannemen ten aanzien van de armen, maar als men de dingen op de lange baan schuift of zich laat afleiden, kan het gebeuren dat men totaal niets doet om de armen te helpen. Het is van wezenlijk belang voor onze verhoging dat wij juist handelen, op goede gronden.

Maisbrood en melasse

Hieruit volgt, dat bij het instellen van een lesdoel voor zondagsschoolonderricht het ontwikkelen van de juiste gevoelens en de juiste instelling altijd een zaak van belang dient te zijn. Indien wij echter op dat punt stil houden en niet proberen de leerlingen tot daden aan te sporen, dan hebben wij de mogelijkheden die ons onderrecht biedt, om anderen in het leven te kunnen helpen, niet ten volle benut.

Sta mij toe om ter illustratie enkele persoonlijke ervaringen naar voren te brengen:

Marti, ons dochtertje van 10 jaar, kwam enkele weken geleden van zondagsschool thuis, haar gezicht stralend van een diepe innerlijke tevredenheid. Zij liet mij niet meteen in haar vreugde delen, maar later, tijdens het avondeten, begon ze er met kennelijk genoegen zelf over.

„O, pap, we hebben vandaag op zondagsschool toch zo'n fijne les gehad.“

„Zo?“

„Ja! En we hebben maisbrood en melasse gegeten.“

„Is 't heus?“

„Ja! En onze leraar zegt dat de pioniers soms wekenlang niets anders te eten hadden dan maisbrood en melasse.“

„Dat geloof ik graag.“

„En, pap, toen wij het maisbrood en de melasse aten en over de pioniers praatten, voelde ik me precies als zij!“ Ze huiverde even bij de plezierige gedachte aan de

emoties die een bekwaam leraar bij haar had weten op te roepen.

Terwijl Marti sprak, speelde ze met het eten op haar bord zonder er iets van te nemen. Toen ik haar tot eten aanspoorde antwoordde ze dat ze dit soort eten eigenlijk niet lustte.

„Voel je je nog altijd als de pioniers?“ vroeg ik.

„Uh-huh.“

„Denk je ook niet dat een pioniersmeisje van jouw leeftijd haar maaltijd zou hebben opgegeten, of ze die nu lustte of niet?“

Na enige ogenblikken zwijgend nagedacht te hebben, reageerde Marti daarop door aan haar maaltijd te beginnen.

Ik geloof dat Marti's zondagsschoolles aan betekenis won, toen ze iets moest doen om te laten zien, dat haar bewondering voor de pioniers echt was. En het komt er in dit geval natuurlijk op aan dat ze een beetje op weg geholpen moest worden om in te zien dat haar sympathie voor de pioniers in zinnvolle betrekking stond tot haar eigen daden. En verder zou, om terug te komen op het vraagstuk over de kip en het ei, het feit, dat ik over het leed van de pioniers gerept had, waarschijnlijk weinig of geen uitwerking gehad hebben, indien haar instelling niet eerder beïnvloed was geweest door een kundig gegeven les.

Een getuigenis

Nog een voorbeeld: Kortgeleden was ik tijdens de zomer voor korte tijd zondagsschoolleeraar voor 18-jarigen. Ik had mij op een vastenzondag onder meer tot doel gesteld dat in die les tenminste één leerling zijn getuigenis

zou geven naar aanleiding van het gesprokene. Dit werd de leerlingen meegedeeld, en tot mijn genoegen gaf één van de jongens van de klas zijn getuigenis, waarbij hij als reden opgaf, dat het hem zou spijten als ik het doel dat ik mij voor die les gesteld had niet zou bereiken. U zult misschien wel vragen: „Gaf hij zijn getuigenis dan wel op goede gronden?” Wie zal het zeggen? Maar een feit is het, dat hij zijn getuigenis gaf. Hij reageerde *daadwerkelijk* op de uitnodiging tot handelend optreden. En ik twijfel nauwelijks of anderen de uitnodiging zouden hebben aangenomen, indien het doel hoger was gesteld. En of de handeling al dan niet geheel op goede gronden berustte het was in ieder geval een handeling die, indien maar vaak genoeg herhaald, eens op goede gronden verricht zou worden — als een ware getuigenis gegeven uit het verlangen anderen erin te laten delen.

Een blijvende verandering

Onderwijzen is zoiets als beeldhouwen. De beeldhouwer begint met een ferme tik van zijn hamer, die wellicht geen zichtbare uitwerking op de steen heeft. Hij laat er op dezelfde plek nog een tik opvolgen, zonder enig

„resultaat”. Dan nog een tik. En nog een. Maar nog steeds is er geen barst — geen teken van enige verandering in de steen te zien. Dan nog één tik, net als alle voorgaande, en weg vliegt een stukje van de steen, waarmee een blijvende verandering intreedt.

Zo gaat het ook bij de mens. Zij hebben telkens terugkerende gelegenheden nodig om zich te kunnen oefenen in het juist handelen. Eens zal men zover komen dat men die handeling verricht die een blijvende verandering in zijn leven veroorzaakt.

Daarom is het nodig dat lessen in het Evangelie de leerlingen tot handelen aansporen en tegelijk het gevoelsleven en de geestelijke instelling ontwikkelen, zodat wij er zeker van kunnen zijn dat de handeling eens verricht zal worden op goede gronden, dat wil zeggen zonder huichelarij of bedrog maar met één vast doel voor ogen, de heerlijkheid van God.

Indien men als leraar steeds hieraan denkt bij het voorbereiden en het geven van lessen in het Evangelie, dan loopt men weinig gevaar dat het geven van gedragsregels zal leiden tot verwaarlozing van ons streven gezonde gevoelens en een juiste geestelijke instelling te ontwikkelen. ○

Gezamenlijke opzegging voor februari 1970

De navolgende teksten dienen in januari door de leerlingen van de leergangen 11 en 17 uit het hoofd geleerd te worden, en door de respectieve klassen gezamenlijk opgezegd te worden in de zondagsschooldienst van 1 februari 1970

LEERGANG 11:

(Jezus Zelf acht het mogelijk dat wij volmaakt kunnen worden want Hij zegt:)
„Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.”

— Mattheüs 5:48

LEERGANG 17:

(De Bijbel geeft aan dat niet alleen de geschiedenis van de stam van Juda [de Bijbel] bekend zal zijn, maar ook die van de stam van Jozef [het Boek van Mormon] en dat deze verslagen samengevoegd zullen worden tot „één in uw hand”.)
„Wijders geschiedde des Heeren woord tot mij, zeggende: Gij nu, mensankind! neem u een hout, en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de kinderen Israëls, zijn metgezellen; en neem een ander hout, en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraim, en van het ganse huis Israëls, zijn metgezellen.
Doe gij ze dan naderen, het een tot het ander tot enig hout; en zij zullen tot één worden in uw hand.” — Ezechiël 37:15-17

Avondmaalsopzeggingen voor Januari 1970

Senior-zondagsschool.

„Dit is Mijn werk en mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.” — Mozes 1:39

Junior-zondagsschool

„Gij zult uw naaste liefhebben als uzelfen.” — Mattheüs 22:39

DE kleine STER

VOOR DE KINDEREN · JANUARI 1970

De gouden klok

DOOR H. TOREA MORRIS

Er was eens een klein dorpje hoog in de bergen. Het was een heel rijk dorpje, omdat de meeste mannen daar succesvolle mijnwerkers waren. Wanneer ze geld nodig hadden, dan gingen ze voor een dagje naar hun mijnen en kwamen dan terug, hun zakken volgestopt met goudklompen. De mannen die geen mijnwerker wilden zijn, stonden in de winkels, gaven les op school, maakten het

paardetuig en de hoefijzers, en kweekten de groenten. De mijnwerkers betaalden hen goed voor hun werk. Deze mensen waren erg trots op hun dorp en vooral op hun kerkgebouw.

Op een goede dag kwamen de burgemeester en de wethouders van het dorp naar de werkplaats van de dorps-smid. „We hebben een klok nodig voor de toren van onze kerk,” zeiden ze. „We willen dat u een klok van zuiver goud voor ons maakt.”

De smid krabde zich achter z'n oren. „Zo'n klok zal u niet mooi vinden,” zei hij.

„O, vast well!” riepen ze uit. „Niets zou goed genoeg zijn voor onze kerk, behalve een klok van zuiver goud.”

De smid zuchtte eens. „En toch zeg ik dat u zo iets niet mooi zal vinden, maar ja, als u erop staat, dan wil ik hem wel voor u maken, hoor. Brengt u me het goud maar.”

De mijnwerkers maakten vele tochten van het dorp naar hun mijnen. Toen de smid tenslotte genoeg goud had, zette hij zich aan de arbeid.

De mensen wilden hem graag aan 't werk zien, maar niemand mocht van de smid de werkplaats betreden. Dagenlang werkte hij.

De mensen kwamen telkens aan z'n deur om vol belangstelling te informeren: „Is ie al bijna klaar?”

Maar iedere keer zond de smid hen weg. „Ik zal 't jullie wel zeggen als 't zover is.”

Vele weken gingen er voorbij. De mensen werden hoe langer hoe ongeduldiger, maar eindelijk dan kondigde de smid op een dag aan, dat op zaterdag de laatste hand aan de klok gelegd zou worden.

De morgen van die zaterdag brak aan, helder en stralend. De dorpingen hadden het drukker dan ooit. Op het dorpsplein stelden de mannen tafeltjes op voor de picknick. De dames maakten potten en manden met proviand gereed. De kinderen werkten aan de bloembedden zodat de perken op 't plein er op hun best zouden uitzien. De smid opende z'n deur en zei tot de burgemeester en wethouders van het dorp dat ze nu de klok wel konden ophangen.

De mensen kwamen allemaal aangelopen om dat schouwspel te zien. Ze uitten kreten van plezier toen de prachtige klok door de straat werd gesleept, de kerk in. Daar bonden de mannen hem vast aan een kabel en trokken hem omhoog, de toren in, en toen maakten ze het klokketouw eraan vast.

De tijd brak aan dat de gouden klok voor het eerst geluid zou worden. De schoolmeester kreeg de eer om als eerste aan het klokketouw te trekken.

Iedereen trok naar het plein. Hun gezichten gloeiden van opwinding. Eindelijk! Hun prachtige klok zou z'n prachtige tonen uitgalmen.

De schoolmeester zette zich schrap, greep het touw stevig vast en trok eraan.

Een dof „Plof! Plof!“ bereikte de oren van de burgemeester en wethouders en de wachtende mensen.

De schoolmeester dacht dat hij niet hard genoeg getrokken had. Weer zette hij zich schrap, wreef zich in de handen en trok nog eens aan het touw.

Het enige geluid dat de gouden klok daarop uitbracht was weer een dof „Plof! Plof!“

De burgemeester en de wethouders liepen op een holletje naar de smid. „Wat heeft u gedaan?“ riepen ze. „Onze gouden klok wil niet luiden!“

De smid krabde zich achter z'n oren. „Tja, ik heb u gewaarschuwd. Ik heb u toch vooruit gezegd dat u hem niet mooi zou vinden.“

„Maar wat mankeert er dan aan?“ vroegen ze.

„Aan de klok? Niks! Alleen zit er geen klank in goud. Als u een klok wil hebben die je kan luiden, moet hij van ijzer zijn.“

De burgemeester en de wethouders keken elkaar beuteuterd aan. „Maar het zou weken kosten om een nieuwe klok te maken!“

De smid keek heel slim uit z'n ooghoeken. „Ik wist wel dat u die klok niet mooi zou vinden,“ grinnikte hij, „daarom heb ik er nog een gemaakt. Als u een klok wil hebben die kan luiden, kijk dan maar eens achter in m'n werkplaats. Daar staat er een, een lelijke ijzeren klok.“

Al gauw hadden ze de gouden klok naar beneden gehaald, en in zijn plaats kwam nu de lelijke ijzeren klok.

Weer gingen de mensen vol spanning naar de toren. De burgemeester en de wethouders hielden hun hart vast. De schoolmeester zette zich schrap, greep het touw vast en trok er uit alle macht aan.

Bij het eerste geluid keken de mensen elkaar vol ontzag aan. De burgemeester en de wethouders weenden van vreugde. De schoolmeester trok en trok of het een lieve lust was, en de mooie heldere tonen van de ijzeren klok weerklonken tot diep in de mijnen door, daar in de bergen.

Nadat iedereen gegeten had, en z'n hart had opgehaald aan de schone klanken van hun klok, riep de schoolmeester een vergadering van de burgemeester en wethouders bijeen. En na afloop daarvan gingen ze aan 't werk met hout en gereedschap, en al gauw stond er een stevige verhoging voor het kerkgebouw. Heel voorzichtig zetten ze daar de mooie gouden klok op, zodat het hele dorp hem goed kon zien. „Dit,“ legde de wijze schoolmeester uit, „dient om ons eraan te herinneren dat we de dingen altijd moeten gebruiken voor het doel waarvoor ze het meest geschikt zijn.“ ○

Kompas voor

Als je tien jaar geleefd hebt of 11 of zelfs 8 of 9, dan zul je wel weten dat wij in een gevaarlijke wereld leven. Nu heb ik het niet over een dicht bos waar wij het spoor bijster kunnen raken of over een uitgestrekte woestijn waar geen paden zijn die wij kunnen volgen. Maar ik doel op de gevaren van het leven van alledag. Zonder de minste waarschuwing kunnen wij verdwaald raken in het moeras van onbeleefdheden, verdrinken in onverschilligheid of afdwalen van het pad van onbaatzuchtigheid en vriendelijkheid.

Ik heb een gids gevonden. Misschien zal die je ook helpen. Mijn gids is als een kompas; de magneetnaald wijst altijd naar het noorden. Maar op mijn kompas staat in plaats van het woord noorden het woord VRIENDELIJKHEID — de sleutel tot ons gedrag, de gids in ieder moeras.

Als ik verdwaald raak in het moeras van onverschilligheid en ik bijvoorbeeld mijn slaghout en handschoenen in een hoek gooi, mijn schoenen op dezelfde plaats laat liggen waar ik ze heb uitgetrokken en zelfs mijn kleren op de vloer laat rondslingeren — dan wijst mijn kompasnaald onveranderlijk naar het noorden: wees vriendelijk. Het is erg onaardig van mij om het aan mijn moeder of vader of zusters over te laten mijn eigen spullen weg te leggen! En het is erg onaardig van mij om zo'n rommel in huis te maken! „Doe iets vriendelijks,” zegt mijn kompas. „Leg de dingen op de plaats waar ze thuishoren!”

Een van de grootste gevaren in mijn leven is de kwestie van het in bedwang houden van de woorden die ik zeg. Als ik tijdens een honkbalwedstrijd begin te denken dat de werper „miserabel” is, de scheidsrechter iedere slag fout rekent, of de coach teveel tussenbeide komt, dan moet ik mijn kompas steeds voor ogen houden. Vriendelijkheid — weet je nog wel? Die werper doet waarschijnlijk wat hij

het karakter

kan. Ik zal hem iets vriendelijks zeggen. De scheidsrechter heeft een vriend nodig. Ik zal hem aanmoedigen. Ik zal iets vriendelijks doen.

Ik hoef nooit dingen te zeggen die anderen kwetsen. Maar ik kan dat moeilijk onthouden. Om een voorbeeld te noemen: Bob had juist een modelvliegtuig af en liet hem mij zien. Nog voor ik mijn kompas kon raadplegen zei ik al; „Mooi is ie wel, maar moet je die van Frank zien.“ Te laat. Ik had Bob helemaal niet hoeven te kwetsen, maar een volgende keer zal ik beter op mijn kompas letten. Ik zal dan iets vriendelijks zeggen.

Onbeleefdheid is een ander gevaar dat mij soms erin laat lopen. Vriendelijkheid zal me over de hindernissen heen helpen als ik kan onthouden om, bijvoorbeeld, anderen te laten uitspreken voor ik zelf iets begin te zeggen; om mijn radio zachtjes te laten spelen als ik de enige ben die ernaar luistert; of naar de T.V. met de rest van de familie te kijken! Als ik mij in mijn handelingen door mijn kompas laat leiden dan zal ik eerst aan de anderen denken. En als m'n oudste zus zegt dat ik nodig naar de kapper moet dan zal ik dat beamen in plaats van mijn kompas te negeren en er breedvoerig over te redetwisten.

Moeder zegt dat als ik zover kon komen dat ik bij alle familieaangelegenheden automatisch mijn kompas zou raadplegen, mijn gedrag in het openbaar niet zo'n gevaar zou lopen. Luidruchtig praten en lachen! op kauwgom kauwen! rumoerig doen op straat! geen aandacht schenken en eerbied tonen in de Kerk! — Door vriendelijkheid zou ik dit alles kunnen verhelpen en mijn manieren verbeteren, waar dan ook. Het is zeker nodig dat ik ervoor zorg dat mijn kompas goed voor mij blijft werken. Zou je het ook niet graag willen proberen?

— Mabel Jones Gabbott

VOLG DE PUNTEN

In het veld achter het huis van Annie zijn drie dingen die haar altijd doen denken aan haar fijnste vakanties.

Wat voor dingen zijn het en welke vakanties zijn het?

OUDERLING LE GRAND RICHARDS
van de Raad der Twaalf Apostelen

De wet der tienden

Geliefde zusters van de Zustershulpvereniging,

Men heeft mij gevraagd om de wet der tienden van de Heer met u te bespreken, en naar aanleiding daarvan zou ik mijn getuigenis willen geven van de waarheid van dit beginsel. Ik heb gediend als gemeentepresident, driemaal als wijkbisschop, eenmaal als ringpresident, tweemaal als zendingspresident, en veertien jaren als de presiderende bisschop van de Kerk, en ik heb dus veel met tiendestaten te maken gehad. Ik ben ervan overtuigd, dat de Heer Zijn belofte niet vergeten heeft, dat, indien Zijn volk aan Hem zou willen geven, Hij hun eveneens zou geven.

De financiële wet van de Heer

Het schijnt wel, dat de Heer twee gewichtige bedoelingen voor ogen had toen Hij aan Zijn Kerk in deze laatste dagen de wet der tienden gaf:

Ten eerste: Zijn Kerk op de billijkste wijze te financieren, want de last wordt zodanig verdeeld dat eenieder naar draagkracht betaalt: het penningstuk van de weduwe is evenveel waard als het goudstuk van de rijke.

Ten tweede: het geloof van Zijn volk te beproeven, waarbij gehoorzaamheid aan de wet der tienden gepaard gaat met een beloofde zegening.

Daarom is dit de wet van de Heer tot zegening van Zijn volk.

De Heer gaf de profeet Joseph Smith deze openbaring te Far West, Missouri, op 8 juli 1838, in antwoord op zijn smeekbede:

O Here, maak Uw dienstknechten bekend hoeveel Gij als tiende vereist van de eigendommen van Uw volk.

Voorwaar, aldus zegt de Here: Ik eis, dat al hun overtollig eigendom aan de bisschop Mijner Kerk in Zion worde overgedragen.

Voor het bouwen van Mijn huis, en voor het leggen van het fundament van Zion, en voor de priesterschap, en voor de schulden van het Priesterschap Mijner Kerk.

En dit zal de aanvang zijn van het vertienden van Mijn volk.

En hierna moeten allen, die aldus zijn vertiend, jaarlijks een tiende van al hun inkomsten betalen; en dit zal voor eeuwig een vaste wet voor hen zijn, voor Mijn heilige priesterschap, zegt de Here.

Voorwaar zeg Ik u: Het zal geschieden, dat allen, die zich in het land Zion vergaderen, hun overtollige bezittingen als heffing moeten afstaan, en deze wet moeten gehoorzamen, anders zullen zij niet waardig worden bevonden onder u te verblijven.

En Ik zeg u: Indien Mijn volk deze wet niet nakomt en heilig houdt en door deze wet Mij het land Zion niet heiligt — zodat Mij wetten en gerichten

er niet worden gehandhaafd, en het land Zion daardoor niet allerheiligst zal zijn — ziet, voorwaar zeg Ik u, het zal voor u geen land Zion zijn. En laat dit een voorbeeld zijn voor alle ringen van Zion. Zo zij het. Amen. (L. & V. afdeling 119.)

Doel en aanwending van de tienden

Terwijl de heiligen trachten Zion in het land Missouri te vestigen, vervulden zij deze eisi zoals de Heer die gesteld had en legden al hun overtollig eigendom in de handen van de bisschop van Zijn Kerk in Zion. Sinds die tijd hebben zij getracht om de „vaste wet“ na te komen, die hun „voor eeuwig“ was gegeven.

En hierna moeten allen, die aldus zijn vertiend, jaarlijks een tiende van al hun inkomsten betalen; en dit zal voor eeuwig een vaste wet voor hen zijn, voor Mij heilig priesterschap, zegt de Here. (L. & V. 119:4.)

In deze openbaring gaf de Heer het doel aan, waarvoor de tienden moeten worden gebruikt:

Voor het bouwen van Mij huis, en voor het leggen van het fundament van Zion, en voor de priesterschap, en voor de schulden van het Priesterschap Mijner Kerk. (L. & V. 119:2.)

De Heer wees verder aan wie verantwoordelijk zal zijn voor de beschikking over de tienden, nl.:

... een raad ... bestaande uit het Eerste Priesterschap Mijner Kerk,

en de bisschop en zijn raad, en Mijn hoge raad; en door Mijn eigen stem tot hen, zegt de Here... (L. & V. afd. 120.)

In een openbaring op 11 september 1831, gegeven aan de profeet Joseph Smith te Kirtland, Ohio, maakte de Heer het belang van het nakomen van de wet der tienden heel duidelijk:

Ziet, tot aan de komst van de Zoon des mensen wordt de tijd „heden” genoemd, en voorwaar, het is een tijd van opoffering, en een tijd voor het heffen van tienden van Mijn volk; want hij, die tienden heeft gegeven, zal niet worden verbrand bij Zijn komst. (L. & V. 64:23.)

Hoe zou het ook anders kunnen dan dat men zijn geweten zou voelen branden, straks bij de „komst van de Zoon des Mensen”, indien men zou beseffen, dat men niet bijgedragen had tot de uitgaven ten behoeve van de vestiging van Gods koninkrijk op aarde, en vooral indien men zou beseffen, dat men al wat men bezit, van de Heer gekregen heeft, want Hij heeft immers de aarde en haar volheid geschapen, en ons het leven en ons bestaan op deze aarde gegeven, met de belofte dat wij voor eeuwig „het aardrijk zullen beërven” (Mt. 5:5.) indien wij getrouw zijn. Zouden wij dan niet bereid moeten zijn om iets te betalen voor zo'n erfenis? Het is niets ongewoons dat een mens in dit leven geld betaalt, tien tot vijftiengint jaar lang, om een klein stukje grond te kopen voor eigen gebruik gedurende zijn leven op aarde. Zou hij er minder voor over moeten hebben om een eeuwige erfenis te verkrijgen?

Betaling van tienden verdiept ons geloof

De Heer heeft altijd wel begrepen, dat, wanneer Hij van iemand verlangt, als bewijs van godsdienstig geloof, een deel af te staan van hetgeen hij aan aarde goederen verkregen heeft, dit een grote mate van geloof en gehoorzaamheid vereist. Teneinde daarom het geloof van Zijn kinderen te bevorderen en te beproeven, gaf de Heer hun de wet van de offerande, zelfs toen Hij hun gawe niet nodig had voor het financieren van Zijn Kerk.

Neem bijvoorbeeld Kain en Abel aan

wie de wet van de offerande gegeven werd:

... En het geschiedde... dat Kain van de vrucht des lands den Heere offer bracht.

En Abel bracht ook van de eerstgeborenen zijner schapen, en van hun vet. En de Heere zag Abel en zijn offer aan;

Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan. Toen ontstak Kain zeer, en zijn aangezicht verviel.

En de Heere zeide tot Kain: Waarom zijt gij ontstoken, en waarom is uw aangezicht vervallen?

Is er niet, indien gij weldoet, verhoging? en zo gij niet weldoet, de zonde ligt aan de deur... (Gen. 4:3-7.)

De Heer had de vrucht van Kains land niet nodig, evenmin de eerstgeborenen van Abels schapen, want zij werden hem als een brandoffer gebracht, maar voor Kain en Abel was het wel nodig dat zij dit offer brachten als bewijs van hun liefde voor God en hun geloof in Hem.

Een nauwkeurige lezing van deze tekst zal aantonen dat Abel het hart op de rechte plaats droeg want hij bracht „van de eerstgeborenen zijner schapen, en van hun vet”, terwijl Kains offer gebracht werd zoals Satan het bevolen had. (Zie P. v. G. W., Mozes 5:18.) Daarom: „en de Heere zag Abel en zijn offer aan; Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan. Toen ontstak Kain zeer, en zijn aangezicht verviel”, en het werd duister in zijn hart, en zijn broeder Abel sloeg hij dood.

Laten we nu eens Jezus' ervaring met de rijke jongeling in beschouwing nemen:

En ziet, er kwam een tot Hem, en zeide tot Hem: Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?

En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Een, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden.

En hij zeide tot hem: Welke?... (Mt. 19:16-18.)

Toen somde Jezus de meeste van de Tien Geboden op, waarop de jongeman antwoordde:

... Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij nog?

Jezus zeide tot hem: Zo *gij wilt vol-*

maakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in de hemel; en kom herwaarts, volgt Mij.

Als nu de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd weg; want hij had vele goederen. (Mt. 19:20-22.)

Merk op, dat de rijke jongeling vroeg: „Wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?” Het was toen, dat Jezus hem zei de geboden te onderhouden. Toen de jongeman Hem zei, dat hij dat van zijn jonkheid af had gedaan, vertelt Markus ons: „En Jezus, hem aanziende, beminde hem.” (Markus 10:21.) Hoe schoon is dat! Jezus beminde een ieder die de geboden onderhoudt, maar Jezus trachtte hem de wet van de volmaaktheid te leren, en dus antwoordde Hij op de volgende vraag van de jongeling „Wat ontbreekt mij nog?” als volgt:

Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, volg Mij.

Als nu de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd weg; want hij had vele goederen. (Mt. 19:21-22.)

Met dit voorval leerde de Heiland de rijke jongeling dat hij bereid moest zijn om alles wat hij bezat, zijn tijd inbegrepen, op te offeren en Jezus te volgen, om zo volmaaktheid te bereiken. Het Evangelie van Jezus Christus, zoals dat in deze laatste dagen op de aarde is hersteld, zou niet volledig zijn, indien het niet voorzag in alle eisen waaraan de kinderen van onze Vader dienen te voldoen, willen zij volmaakt worden, want dit is wat Jezus heeft geleerd:

Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is. (Mt. 5:48.)

Onze beschouwing van deze ervaring van de rijke jongeling stelt ons nu beter in staat om de volgende lering van de Meester te begrijpen:

Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mamm. (Mt. 6:24.)

Abel verkoos de Heer te dienen, „En de Heere zag Abel en zijn offer aan.” Kain voelde in zijn hart blijkbaar meer

voor Mammon en zijn offer werd niet aanvaard. De rijke jongeling kon geen afstand doen van zijn aardse bezittingen, en maakte gebruik van zijn recht van keuze; daarna, immers, „ging hij bedroefd weg; want hij had vele goederen.“ Aldus liet hij blijken dat hij liever Mammon diende dan God, en leverde tevens het bewijs dat hij niet in staat was om de wet van de volmaaktheid na te leven die Jezus hem trachtte te leren.

De Kerk van Jezus Christus geeft eenieder de gelegenheid hun keuze tot uitdrukking te brengen. Jezus maakte dit als volgt duidelijk:

Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden?

(Want al deze dingen zoeken de heidenen;) want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft.

Maar zoekt eerst het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden. (Mt. 6:31-33.)

De wet der tienden in het oude Israël

De wet der tienden werd door de profeten van Israël nageleefd. Abraham betaalde tienden aan Melchizédek:

Want deze Melchizédek was koning van Salem, een priester des Allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zeggende;

Aan welken ook Abraham van alles de tienden deelde; die vooreerst overgezet wordt, koning der gerechtigheid, en daarna ook was een koning van Salem, hetwelk is een koning des vredes; . . .

Aanmerkt nu, hoe groot deze geweest zij, aan denwelken ook Abraham, de patriarch, *tienden* gegeven heeft uit den buit. (Heb. 7:1-2, 4.)

De Heer gaf dit gebod aan de kinderen van Israël op de berg Sinai:

Ook alle *tienden* des lands, van het zaad des lands, van de vrucht van het geboomte, zijn des Heeren; zij zijn den Heere heilig. (Lev. 27:30.)

Gij zult getrouwelijk *vertiennen* al het inkomen uws zaads, dat elk jaar van het veld voortkomt.

En voor het aangezicht des Heeren, uws Gods, ter plaatse, die Hij verkiezen

zal, om Zijn Naam aldaar te doen wonen, zult gij eten de *tienden* van uw koren, van uw most, en van uw olie, en de eerstgeboorten uwer runderen en uwer schapen; opdat gij den Heere, uw God, leert vrezen alle dagen. (Deut. 14:22-23.)

Het doel was dus toen evenals nu: „opdat gij den Heere, uw God, leert vrezen alle dagen.“

Toen nu dat woord uitbrak, brachten de kinderen Israëls vele eerstelingen van koren, most, en olie, en honig, en van al de inkomsten des velds; ook brachten zij de *tienden* van alles in met menigte. (II Kron. 31:5.)

Vereer den Heere van uw goed, en van de eerstelingen al uwer inkomsten. (Spr. 3:9.)

Jakob beloofde een tiende van al hetgeen de Heer hem zou geven:

En deze steen, dien ik tot een opgericht teken gezet heb, zal een huis Gods wezen, en van alles wat Gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de *tienden* geven. (Gen. 28:22.)

De zonen van Levi werden aangesteld om de *tienden* in ontvangst te nemen: En die uit de kinderen van Levi het priesterdom ontvangen, hebben wel bevel om *tienden* te nemen van het volk, naar de wet, dat is, van hun broeders, hoewel die uit de lenden van Abraham voortgekomen zijn. (Heb. 7:5.)

Verzet tegen de wet der tienden in moderne tijden

Toen de heiligen der laatste dagen voor het eerst leerden, dat de wet der tienden een deel van het Evangelie van Jezus Christus was, ondervonden zij tegenstand van de zijde van de geestelijkheid zowel als van de leken, op grond van het feit dat het tiendoffer tot de wet van Mozes behoorde, die in Christus vervuld was, maar dat het geen deel uitmaakt van de leringen van het Nieuwe Testament. Het is echter duidelijk, dat Jezus heeft geleerd dat men de betaling van zijn tiende niet mag vergeten:

Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden, want gij *vertient* de munte, en de dille, en den komijn, en gij laat na het zwaarst der wet, namelijk het oordeel, en de barmhertigheid, en het geloof. Deze dingen moest men doen, *en de andere niet*

nalaten. (Mt. 23:23, zie ook Lukas 11:42.)

Maar het verzet is nu geweken en vele kerken hebben getracht de wet der tienden in te voeren met twijfelachtige resultaten.

Wij weten dat de tiendeheffing deel uitmaakt van het Evangelie van Jezus Christus, want, zoals wij al hebben aangetoond, de Heer heeft dit beginsel aan Zijn Kerk gegeven door openbaring aan Zijn profeet van deze beveling, opdat het zal zijn „voor eeuwig een vaste wet.“

De presiderende bisschop spreekt tot de jeugd over het vasten

Atleten zeggen dikwijls dat men, na zich tot het uiterste ingespannen te hebben, een extra dosis kracht kan verkrijgen. Een basketballspeler, bijvoorbeeld, die zich tijdens het spelen zozeer heeft ingespannen dat hij doodmoe is, staat voor de keuze om óf zijn tempo te vertragen óf om even hard door te gaan. Kiest hij voor het laatste, dan kan hij die extra dosis kracht verkrijgen, maar alleen wanneer hij alles heeft gedaan wat hij kan, plus nog iets meer.

Wat hierboven gezegd werd met betrekking tot sportprestaties, geldt evenzeer voor het beginsel van het vasten in het Evangelie. Door vasten en gebed wordt men toegerust met meer kracht en macht dan wanneer men zich op zich zelf zou moeten verlaten. Vasten en gebed kunnen een mens tot die mate van nederigheid en geloof brengen, die het de Heere mogelijk maakt hem de extra kracht en macht te geven, die hij nodig heeft om een taak te volbrengen of een moeilijkheid op te lossen.

Dit denkbeeld licht de Heiland heel levendig toe. Eens vroeg een vader aan de apostelen een stomme geest bij zijn zoon te willen uitwerpen, maar de apostelen waren daar niet toe in staat. Toen benaderde de vader de Meester.

„En zij brachten denzelfden tot Hem; en als hij Hem zag, scheurde hem terstond de geest; en hij vallende op de aarde, wendelde zich al schuimende.

„En Hij vroegde zijn vader: Hoe langen tijd is het, dat hem dit overkomen is? En hij zeide: Van zijn kindsheid af.

»En menigmaal heeft hij hem ook in het vuur en in het water geworpen, om hem te verderven; maar zo Gij iets kunt, wees met innerlijke ontferming over ons bewogen, en help ons.

„En Jezus zeide tot hem: Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk dengene, die geloofd.

„En terstond de vader des kinds, roepende met tranen, zeide: Ik geloof, Heere! kom mijn ongelovigheid te hulp.

„En Jezus ziende, dat de schare gezamenlijk toeliep, bestrafte den onreinen geest, zeggende tot hem: Gij stomme en dove geest! Ik beveel u, ga uit van hem, en kom niet meer in hem.

„En hij, roepende en hem zeer scheurende, ging uit! en het kind werd als dood, alzo dat velen zeiden, dat het gestorven was.

„En Jezus, hem bij de hand grijpende, richtte hem op; en hij stond op.

»En als Hij in huis gegaan was, vraagden Hem Zijn discipelen alleen: Waarom hebben wij hem niet kunnen uitwerpen?

„En Hij zeide tot hen: Dit geslacht kan nergens door uitgaan, dan door bidden en vasten.“ (Mk 9:20-29.)

Vasten, samen met gebed, verschaft ons die kracht, die komt nadat wij ons voor de Heer vernederd hebben. Er zijn mensen in de wereld die het beginsel van het vasten verkeerd begrijpen. Vasten heeft op hen geen andere uitwerking dan dat het hen hongrig maakt. Vasten dient echter vreugde te brengen. Hierover zegt de Heer: „Voorwaar, dit is vasten en gebed, of met andere woorden, verheuging en gebed.“ (L. & V. 59:14.)

Jesaja gaf in enigszins andere bewoordingen een soortgelijke verklaring: „... Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust...“ (Jes. 58:3.)

Vasten is een opbouwende, krachtgevende ervaring. Het is een gelegenheid om ons leven en ons denken in harmonie te brengen met de Heer.

Vasten geeft ons ook de gelegenheid om zelftucht aan te kweken. Vasten is een vrijwillig beginsel — een waardevolle gelegenheid voor jonge mensen om hun lusten en hartstochten te leren beheersen. Hoe men zelfdiscipline leert, wordt door William George Jordan aangewezen in een artikel getiteld „The Kingship of Self Con-

Hoe men een slecht geweten geneest

RICHARD L. EVANS

trol." Daarin zegt hij: „Laten wij elke dag, louter als oefening in discipline, in morele gymnastiek, enkele dingen doen die wij onaangenaam vinden. Dat zal ons in staat stellen om in geval van nood onmiddellijk handelend op te treden. Zulke oefeningen kunnen heel eenvoudig zijn, bijvoorbeeld het even opzij leggen van een buitengewoon interessant boek juist wanneer we aan het boeiendste gedeelte zijn gekomen, het te voet naar huis gaan juist als wij graag met de tram willen; met iemand praten die onaangenaam is en proberen het gesprek prettig te doen verlopen. Deze dagelijkse oefeningen in morele discipline zullen een zeer versterkende uitwerking hebben op heel het karakter van de mens, die zelfbeheersing in grote dingen slechts bereiken kan indien hij zich in kleine dingen weet te beheersen.“

Jesaja noemt nog een doel van het vasten. Hij zegt: „Is niet dit het vasten, dat Ik verkies: dat gij losmaakt de knopen der goddeloosheid, dat gij ontdoet de banden des juks, en dat gij vrij loslaat de verpletterden, en alle juk verscheurt?

„Is het niet, dat gij den hongerige uw brood mededeelt, en de armen, verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat gij hem dekt, en dat gij u voor uw vlees niet verbergt?“ (Jes. 58:6-7.)

Wanneer hij spreekt van „het losmaken van de knopen der goddeloosheid,“ „het ontdoen van de banden des juks,“ en „het verscheuren van alle juk“, dan schijnt hij te doelen op de goddeloosheid van mensen die zelfzuchtig, ijdel en trots zijn, en hun zinnen dermate op de dingen van deze wereld gezet hebben, dat zij de twee grote geboden, God te beminnen en onze naaste lief te hebben, volkomen zijn vergeten. Deze beginselen van liefde jegens God zijn vervat in het ware doel van het vasten.

Er is een grote verbeeldingskracht voor nodig om te kunnen begrijpen wat er bedoeld wordt met deze woorden van Jesaja: „... en de armen, verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat gij hem dekt, en dat gij u voor uw vlees niet verbergt?“

Het beginsel van de vastengave biedt u, de jeugd van de Kerk, de gelegenheid om bij te dragen tot de leniging van de noden onder u. In de geest van „zuivere onvervalste godsdienst“ kunt u iemand anders helpen die niet in dezelfde gelukkige omstandigheden verkeert als u. President Heber J. Grant heeft dikwijls de volgende opmerking van Ralph Waldo Emerson (Amerikaans essayist, filosoof en dichter, 1803-1882) aangehaald: „Volharding verlicht onze taak; niet dat de aard van die taak dan verandert, maar ons vermogen om die taak te volbrengen neemt toe.“

„De stem van ons geweten,“ zei Madame de Staël eens, „is zo zwak dat ze gemakkelijk te smoren is, maar tegelijk ook zo duidelijk dat ze niet mis te verstaan is.“¹ „Het geweten,“ zei Francis Bowen, „is een goddelijke stem in de menselijke ziel...“² In zekere zin is het inderdaad een innerlijke stem, en toch ook weer iets dat van buitenaf komt. George Crabbe sprak over het geweten als „de trouwste vriend van de mens!“³ — een vriend die „ons waarschuwt als een vriend vóór ze ons straft als een rechter.“⁴ Sommige mensen hebben gemeend hun geweten te kunnen overwinnen door er tegenin te gaan, door het de kop in te drukken, door net te doen alsof het eenvoudig niet bestond. Maar wanneer men in zo'n houding volhardt, verliest men het vermogen tot die fijnere gevoelsbelevingen die het leven ons biedt, het gevoel waardig te zijn in eigen ogen, in de ogen van God en in de ogen van anderen, en het gevoel van innerlijke vrede dat men anders had kunnen ervaren. Zij die verkiezen te leven alsof zij geen geweten hebben, zullen er op de een of andere manier voor moeten boeten. Het geweten is als ons zenuwstelsel. Tasten wij het aan, dan zal het ons niet de waarheid vertellen, en als wij de waarheid niet kennen, dan raken wij in moeilijkheden. Er zijn zekere dingen waaraan men geen deel kan hebben zonder dat men erdoor verandert. Zo zal ook iedere opzettelijke en weldoordachte handeling tegen het geweten in, een mens op de een of andere manier innerlijk doen veranderen. De wet dat er op actie reactie volgt is in alle, dus ook in gewetenszaken, van kracht. En ondanks alles wat er gezegd wordt over het wijzigen van beginselen, geboden, zedelijkheid en onzedelijkheid, kan de mens niet tegen die innerlijke stem ingaan die afkomstig is van God, en niet Zijn influisteringen negeren, zonder geconfronteerd te worden met de konsekventies die voortvloeien uit een ontkenning van hetgeen wij wel beter weten. Wij kunnen ons geweten niet negeren zonder daarbij te vergroven, en wij zouden er goed aan doen ernaar te luisteren als naar een vriend, voordat het onze kwelgeest wordt. De enige manier om een slecht geweten te genezen, is door op te houden met die dingen te doen, waarvan wij weten dat wij ze niet mogen doen, en te beginnen met die dingen te doen die wij behoren te doen.

1 Madame de Staël (1766-1817), Frans schrijfster.

2 Francis Bowen (1811-1890), Amerikaans filosoof.

3 George Crabbe, Tales; no. xiv, The Struggles of Conscience.

4 Leszinski Stanislaus (1677-1766), Koning van Polen.

DOOR KENNETH W. GODFREY

Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid

De verhouding jongen-meisje, de militaire dienst, de beroepskeuze, het zoeken naar een betrekking, en populariteit zijn enkele van de voornaamste problemen van de jeugd van vandaag (volgens een recent opinieonderzoek). Er zijn ook tekenen die erop wijzen dat jonge mensen zich tegenwoordig bewust zijn van sociale problemen en er zich bij betrokken voelen, iets wat in vroegere generaties zelden het geval was. Dikwijls is de ideale wereld waarover zij vanaf de kansel te horen krijgen, van hun eigen zichtbare wereld gescheiden door een wijde kloof. En toch kan de jeugd van vandaag, evenals ze dat al duizenden jaren heeft kunnen doen, zich tot de Schriften wenden en daarin steun vinden in tijden van onrust en beroering.

Veel van de problemen waarmee de jeugd van tegenwoordig geconfronteerd wordt, kunnen ten minste voor een deel opgelost worden als men zich door het Oude Testament laat leiden, omdat de daarin beschreven karakteren echte mensen zijn met echte problemen, tastend naar echte oplossingen. De jeugd kan profijt trekken van de fouten van haar bijbelse voorouders en tot geestelijke groei komen door te leren van hun successen, en aldus in hoge mate die zegening binnen haar bereik brengend die de mens zoekt — vreugde.

Naar een betere wereld

De allereerste hoofdstukken van de Bijbel handelen over de schepping van de aarde door God. Degenen die zich wijden aan sociale problemen en aan het bouwen van een betere wereld zullen, indien zij Genesis aandachtig lezen, ontdekken dat God hun streven sanctioneert. Evenals Adam is het ons bevelen om de aarde te onderwerpen en er over te heersen. (Zie Gen. 1:28.) Slechts de wonderschone omgeving der natuur werd door onze Hemelse Vader geschapen. Aan ons om muziek te componeren, grootse literatuur te schrijven, bruggen te bou-

* Kenneth W. Godfrey is de afdelingscoördinator van Kerkelijke seminaries en instituten voor Arizona en Nieuw-Mexico in de Verenigde Staten. Geboren in Cornish, Utah, behaalde hij zijn B.S. en M.S. titels aan de Utah State University, en zijn doctorsgraad aan de Brigham Young University, in 1967. Hij heeft artikelen gepubliceerd in vele tijdschriften van de Kerk en is lid van de Western Political Science Association. Van 1953 tot 1955 diende hij in de Southern States Mission. Hij is momenteel lid van de Hoge Raad in de ring (Arizona). Hij woont met zijn echtgenote, Audrey Montgomery, in die ring. Het echtpaar heeft vier kinderen.

wen, kunstwerken voort te brengen, en menselijke relaties te onderzoeken. De mens, ongeacht zijn leeftijd, kan samen met God een wereld scheppen schoner en zinvoller dan ooit.

Een „Reden“ of doel in het leven

Amos, een veehoeder en wilde-vijgenplukker uit Thekóa, zag, zoals de jeugd van vandaag, de sociale misstanden in zijn tijd. Vrouwen, die in weelde baadden, aten en dronken tot diep in de nacht. Hun onzedelijk gedrag wekte bij deze oude herder ernstige bezorgdheid. De aanblik van de rijken die hun rijkdommen op een oneerlijke wijze verkregen hadden, vervulde hem met droefheid en ontklokte hem de opmerking: „Zij nabouwen den rechtvaardige, nemen zoengeld, en verstopen de nooddriftigen. . . .” (Amos 5:12.) Terwijl hij peinsde over de verslechterende toestanden in de maatschappij waarin hij leefde, werd Amos door God geroepen om Zijn woord te verkondigen aan dit verdorven volk.

Amos, die tot op dat ogenblik geen „profeet noch zoon van een profeet“ was geweest, vatte zijn roeping ernstig op en in alle nederigheid. Hij verkondigde zijn boodschap tot heel Israël:

Zoekt het goede, en niet het boze, opdat gij leeft. . . . Haat het boze, en hebt lief het goede, en bestelt het recht in de poort. . . . (Amos 5:14, 15.)

Maar laat het oordeel zich daarhenen wenden als de wateren, en de gerechtigheid als een sterke beek. (Amos 5:24.)

Hoewel hij meestal geen succes boekte, trachtte althans deze ene man met Gods hulp de mensen ertoe te bewegen om zich van zondigheid af te keren en tot rechtvaardigheid te komen. Ook al had hij geen succes,

Amos wist, dat hij in Gods ogen juist handelde en dat zijn geweten zuiver was.

Hij toont ons hoe de mensen in moeilijke tijden eervol kunnen leven of sterven indien zij een „reden“ of doel hebben in het leven, gegrond op geloof in en gehoorzaamheid aan God.

Hooft des Heeren woord

Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Samuël en Elia, om slechts enkele van de profeten van Israël te noemen, waren nauw verwickeld in de politieke, sociale en religieuze problemen van hun tijd. Hun voorbeeld alleen al toont ons hoe juist het is dat de jeugd van vandaag zich ernstig bezorgd maakt over de wereld waarin zij leven. Jeremia bijvoorbeeld kreeg van de Heer het volgende bevel:

Sta in de poort van des Heeren huis, en roep aldaar dit woord uit, en zeg: Hooft des Heeren woord, o gans Juda... Vertrouwt niet op valse woorden... Maar indien gij uw wegen en uw handelingen waarlijk zult goedmaken; indien gij waarlijk zult rechtdoen tussen den man en tussen zijn naaste; Den vreemdeling, wees en weduwe niet zult verdrukken, en geen onschuldig bloed in deze plaats vergieten; en andere goden niet zult nawandelen, ulieden ten kwade; Zo zal Ik u in deze plaats (Palestina)... doen wonen van eeuw tot eeuw. (Jer. 7:2, 4-7.)

Om de gevolgen van het zondig gedrag van het volk en hun dwaze buitenlandse politiek die erop gericht was Egypte en Babylon met elkaar te verzoenen, aanschouwelijk te maken, liep Jeremia met een gaele (een symbool van slavernij) op zijn schouders door de straten van Jeruzalem. Daarom werd hij in een modderige kuil geworpen, later daaruit verlost, en tenslotte in gevangenschap weggevoerd naar Egypte, waar hij met zijn volk omkwam.

Hinken op twee gedachten

En toch werden niet alle Israëlitische profeten absoluut verworpen door hun tijdgenoten. Elia, bijvoorbeeld, bood met goddelijke onverschrokkenheid het hoofd aan 400 zondige priesters van Baäl (een heidense god) en zijn eigen landgenoten, hoog op de berg Karmel. Daar riep hij uit:

... Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Zo de Heere God is, volgt Hem na, en zo het Baäl is, volgt hem na! Maar het volk antwoorde hem niet een woord. (1 Kon. 18:21.)

Na vele mislukte pogingen van de priesters van Baäl riep Elia de Heer aan, opdat Hij vuur uit de hemel zou doen nederdalen, dat het offer en het altaar waarop het lag zou verslinden. Door Elia's geloof in een God die zijn gebed inderdaad verhoorde, vormde de Baäldienst nooit meer een ernstige bedreiging in Israël. Het volk hinkte niet langer op twee gedachten. Ofschoon zij nog dikwijls zondigden, wisten zij dat de HEER GOD WAS.

Het is bijzonder leerzaam om de loopbaan van de profeten van Israël te volgen; zelfs hun mislukkingen zijn waardevolle lessen, want hun moed alleen is al genoeg om ons te inspireren.

Een richtlijn voor de jeugd

Het Oude Testament moedigt de jeugd ook aan een beroep te kiezen, waarmee zij anderen kunnen helpen of ertoe kunnen bijdragen dat de mens zijn omgeving aan kan. In Leer en Verbonden zegt de Heer ons, dat wij zowel de dingen in de hemel als die op aarde dienen te leren, dingen „onder de aarde (geologie), dingen die zijn geweest (geschiedenis), die nu zijn (actuele gebeurtenissen), en dingen, die binnenkort moeten geschieden (profetie)... dingen, die buitenlands zijn (buitenlandse zaken)“ en dat wij „eveneens een kennis van landen en van koninkrijken (aardrijkskunde) dienen te verkrijgen.“ Het Boek der Spreuken alleen al spoort de mens op zijn minst negen keer aan wijsheid en kennis te zoeken. Om slechts een voorbeeld te noemen: „De wijzen zullen er beërven; maar elke zotten neemt schande op zich.“ (Spr. 3:35.)

De grote persoonlijkheden uit het Oude Testament die door God geroepen werden om profetie te worden, hadden uiteenlopende bezigheden. Abel was veehouder; Abraham stelde belang in de sterrenkunde; Mozes had enige kennis van de biologie; zijn schoonvader, Jethro, had een diep inzicht in menselijke relaties en psychologie; Elia had kennis van de geneeskunst; David was generaal in het leger; en Jesaja was politikus, regeringsadviseur en aristocraat. Gideon was boer, en Jozef werd een vooraanstaande politieke figuur in Egypte. Uit het feit dat de uitverkoren profeten van de Heer zich met zulke zeer uiteenlopende zaken bezighielden, mag men wel de conclusie trekken dat men God met ere kan dienen in verschillende soorten beroepen. Jonge mensen, die hun aandacht allereerst moeten richten op het bouwen aan het koninkrijk Gods op aarde, hebben het heilige recht om dat beroep te kiezen, dat hun het meeste aantrekt.

Een basis voor zedelijk leven en familie-erf

Uit dat boeiende verhaal over Jozef in Egypte kunnen wij zien waar het nu precies om gaat bij zedelijke reinheid. Ver van huis, onder een vreemd volk met vreemde gewoonten, ontmoedigd, misschien beangst, werd onze grote voorzaat door de vrouw van zijn meester gevraagd zich te bezoeuvelen. Daar zij de verbonden niet kende die Jozef had gesloten met zijn aardse vader, Israël, en met zijn hemelse Vader, probeerde zij hem steeds weer opnieuw te verleiden. Zulke goddeloze voorstellen brachten Jozef ertoe als volgt te spreken: „hoe zoude ik dan dit een zo groot kwaad doen, en zondigen tegen God!“ (Gen. 39:9.) Hoewel Potifars slechte vrouw deze fijne jongeman trachtte te compromitteren, ging hij liever kalm naar de gevangenis — om later verheven te worden — dan verraad te plegen jegens zichzelf, zijn vader, en zijn God. Wat een prachtig voorbeeld voor de jonge mensen van de twintigste eeuw!

Het Oude Testament schreeuwt het als het ware uit dat de jeugd haar ouders dient te eren, hen moet liefhebben en voor hen moet zorgen, hun raad moet respecteren en opvolgen, en hun naam moet eren. Vanaf de berg

Sinaï klonken de woorden van de Heer als donderslagen: „Eert uw vader en uw moeder.“ In Spreuken lezen wij: „Een dwaas zal de tucht zijns vaders versmaden; maar die de bestraffing waarneemt, zal kloekzinniglijk handelen.“ En ook: „Mijn zoon! geef mij uw hart, en laat uw ogen mijn wegen bewaren.“ (Spr. 23:26.) Steeds weer wordt het denkbeeld herhaald dat wij mensen niet alleen de kinderen van God zijn, maar ook van Abraham, Izaak, en Jakob. De mens draagt altijd de heilige verantwoordelijkheid om datgene te doen, wat zijn familie-naam eer, waardigheid en goddelijke goedkeuring verschaft. Smart, berouw, angst, dat alles stond in Oudtestamentische tijden de kinderen te wachten wanneer zij de leringen van hun ouders in de wind sloegen; omgekeerd werd een zegenrijk leven hun deel wanneer zij de raad en de leringen van hun vader en moeder opvolgden. Gevoelens van vervreemding die optreden als gevolg van begane zonden, kunnen althans gedeeltelijk verlicht worden door zo'n groot gebed als dat van konig David: „Wees mij genadig, O God! naar Uw goedertierenheid; delg mijn overtreding uit, naar de grootheid Uwer barmhertigheden. Was mij wel van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonde.“ (Ps. 51:3,4.) Als men dit gelezen heeft kan men de levensechte vergevensgezindheid van God beleven.

Leven door geloof

Het Oude Testament geeft ook een gedeeltelijke oplossing voor vele van onze huidige problemen op godsdienstig gebied. Jonge mensen die aan het bestaan van God twijfelen, kunnen Hem vinden in het brandende braambos met Mozes; in de nacht met Samuël; met Elia in het suizen van een zachte stilte; in een onweer met Job; of met koning David in de diepten van zijn berouw. Na God gevonden te hebben, kan de jeugd zoals eens de jonge Samuël verklaren: „Spreek, Heere, want Uw knecht hoort,“ (1 Samuël 3:9.) Getuigenissen van Gods bestaan vindt men op bijna iedere bladzijde van de Bijbel, vanaf het eerste vers in Genesis, waarin gezegd wordt: „In den beginne schiep GOD . . .“

Jonge mensen die zien hoe smart, pijn, ellende, en andere beproevingen goede mensen treffen, kunnen met Job meeschreien om begrip. Zijn ellende, leed en droefheid altijd het gevolg van misstappen? In het boek van Job lezen wij dat ook goede mensen tegenspoed ondervinden, en dat de rampen die hun overkomen op zichzelf nog geen aanwijzing zijn dat de betrokken persoon goed of slechts is. De manier waarop hij op zulke situaties reageert, bepaalt of ze ten goede dan wel ten kwade zullen blijken te zijn.

Wanneer jonge mensen zich terneergeslagen voelen door pijn of andere fysieke hinder, of doordat zij goede mensen sterven of verminkt worden en geestelijk zowel als lichamelijk zien ineen storten, dan zullen zij wellicht om begrip schreeuwen. In het boek Job kunnen zij dan het antwoord van God zelf in een onweer vinden, en Zijn woorden horen: „HEBT GELOOF!“ Wanneer jonge mensen zich afvragen waarom het zon-

dige naties en mensen voorspoedig gaat, terwijl de rechtvaardigen lijden en dikwijls verzwakken, dan kunnen zij dit misschieten in verband brengen met Habakuk, die de Heer vroeg waarom de Chaldeeën, „een bitter en snel volk,“ machtig waren, terwijl Israël, Zijn uitverkoren volk verzwakte. Evenals Habakuk zullen zij, wanneer zulke vragen niet beantwoord worden of niet te beantwoorden zijn, er aan herinnerd worden dat „de rechtvaardige door zijn geloof zal leven.“ (Hab. 2:4.)

Liefde overtreft alles

Hoséa leert dat liefde alles overtreft. Hoewel dwaling kan leiden tot tragische situaties, smart en hartzeer in het leven, en de diepe bezorgdheid van onze Vader kan wekken, toch hebben wij dank zij Zijn oneindige liefde een heilige belofte die groter is dan het leven zelf. Bij monde van Hoséa spreekt de Heer tot de inwoners van Israël over de grote dingen die Hij in het verleden voor hen gedaan heeft en over de door Hem gegeven beloften. Hij herinnert hen eraan hoe Hij hen uit hun slavernij in Egypte verlostte en hen veilig en wel door de wildernis voerde naar een uitverkoren land waar zij de Heer hun God vergaten. Hij somt de ernstige zonden op die Zijn kinderen begaan hebben en de grote smart die Hij wegens hun overtredingen voelt. Dan zegt Hij: „Als Israël een kind was, toen heb ik hem liefgehad . . . Ik trok ze met . . . touwen der liefde.“ (Hos. 11:1,4.)

Hoewel Israël getracht heeft zichzelf te vernietigen verklaart de Heer bijna smekend: „In Mij is uw hulp.“ (Hos. 13:9.) Tenslotte op een bijna vreugdevolle toon zegt de Heer: „Ik zal hen van het geweld der hel verlossen; Ik zal ze vrijmaken van den dood . . . Ik zal hunlieder afkering genezen, Ik zal hen vrijwilliglijk liefhebben . . . Ik zal Israël zijn als de dauw; hij zal bloeien als de lelie, en hij zal zijn wortelen uitslaan als de Libanon.“ (Hos. 13:14; 14:5,6.)

Dit zou een inleiding kunnen zijn tot de plechtige woorden van de apostel Paulus:

Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere. (Rom. 8:38-39.)

Misschien is de uiteindelijke boodschap van het Oude Testament aan de jeugd wel, dat Gods liefde een onvoorwaardelijk gegeven belofte is, en dat, wat onze zonden of dwalingen ook zijn, en hoe de omstandigheden in de wereld, wij ons altijd tot God kunnen wenden om de hoop en de kracht van zijn verlossende liefde te verkrijgen. Wanneer men voor het feit komt te staan dat men in militaire dienst moet, of dat men een beslissing moet nemen die van invloed is op een levenswerk; wanneer men met problemen zit met betrekking tot zijn populariteit of zijn hartaangelegenheden; wanneer twijfel over de huidige maatschappij een schaduw over het leven werpt, waarom zou men dan niet het Oude Testament opslaan om daarin het antwoord te vinden? ○

„Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben”

DOOR REED H. BRADFORD

Onlangs hoorde ik een man, die in de maatschappij op velerlei gebied bijzonder succesvol was geweest, vertellen dat hij als jongeman zorgvuldig had overdacht welke belangrijke oogmerken hij wilde bereiken en welke werkwijze hij daarbij zou volgen. „Daardoor”, zei hij, „heb ik mijn bekwaamheden en mijn energie op een zeer doeltreffende manier kunnen aanwenden.”

Velen hebben echter hun doel niet bewust bepaald. Zij zijn „een baar der zee gelijk die van den wind gedreven en op- en nedergeworpen wordt.” (Jak. 1:6.) Dat wil zeggen dat zij eenvoudig het gedrag van de groep waartoe zij behoren navolgen zonder zich af te vragen of die handelwijze hun wel levensvervulling zal schenken.

De Heiland heeft gezegd: „Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.” (Joh. 10:10.) Als wij de betekenis van deze woorden goed begrijpen, zullen wij daarin een prikkel, een motief vinden om dit „overvloedige leven” dat de Heer ons biedt, te bereiken. Onze verstandelijke vermogens tonen ons slechts de wenselijkheid van zo'n leven; het zijn de emotionele en geestelijke aspecten van onze aard (welke ons leven dikwijls zelfs nog wezenlijker en krachtiger beïnvloeden dan ons verstand dat doet) die naar dit doel reikhalzen.

Het overvloedige leven

Wat is dit „overvloedige leven”?

Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen. (Moz. 1:39.)

De inhoud van deze woorden is zeer versterkend. Willen wij eeuwig leven, dan moeten wij eeuwige oogmerken nastreven. Dat betekent dat wij ons soms tijdelijke voldoening moeten ontzeggen terwille van blijvende bevrediging.

Sommige mensen hechten meer waarde aan materiële zaken dan aan integriteit. En toch: „Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade zijner ziel?” (Mt. 16:26.) Ieder mens moet leren belangrijke zaken vóór onbelangrijke te laten gaan en leren te bepalen welke dingen hem de grootste vreugde en vervulling zullen geven. Hiervan geeft het volgende voorval in het leven van de Heiland een goede illustratie:

En als Hij uitging op den weg, liep een tot Hem, en voor Hem op de knieën vallende, vraagde Hem: Goede Meester! wat zal ik doen, opdat ik het eeuwige leven beërve?

En Jezus zeide tot hem . . . Gij weet de geboden: Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doden; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; gij zult niemand te kort doen; eer uw vader en uw moeder.

Doch hij, antwoordende, zeide tot hem: Meester! al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af.

En Jezus, hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Een ding ontbreekt u; ga heen, verkoop alles, wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, neem het kruis op, en volg Mij.

Maar hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd weg; want hij had vele goederen.

En Jezus rondom ziende, zeide tot Zijn discipelen: Hoe bezwaarlijk zullen degenen, die goed hebben, in het Koninkrijk Gods inkomen! (Mk. 10:17-23.)

Door een verkeerde keuze worden onze oogmerken in gevaar gebracht

Geld is op zichzelf geen kwaad. Het kan het middel zijn tot de bevrediging van gewenste behoeften. Maar indien wij zoveel nadruk leggen op geld en bezittingen dat deze een doel op zichzelf worden, dan besteden wij onze tijd en energie niet aan het bereiken van dingen die ons ware doel dienen te zijn:

Zoekt niet naar rijkdom, doch naar wijsheid, en ziet, de

wordt vervolgd op blz 31

President en zuster Peter Dalebout

ASSISTENTEN

Nieuwjaars Boodschap

Bij de aanvang van het nieuwe jaar plaatsen wij de foto's van die zendingen die op 1 januari 1970 in het zendingsveld werkzaam zijn, alsmede de foto's van de ringzendingen.

We verwachten in 1970 vele honderden te zullen dopen. En als we denken aan het enthousiasme van de leden, de buitengewone hulp die zij de zendingen bieden en hun liefdevolle ondersteuning aan de onderzoekers, dan hebben we er het volste vertrouwen in dat de groei van de Kerk in 1970 boven alle verwachtingen zal zijn.

Namens alle zendingen willen we u danken voor uw hulp.

Met vriendelijke groeten

P. Dalebout

Zendingspresident.

STAF NEDERLANDSE ZENDING

Warner, William L.
8907 S. W. 55th Avenue
Portland, Oregon

Florence, Henry S. III
434 Stanford Avenue
Coalinga, California

Van der Waal, Johanna
6561 Thelma Ave.
Buena Park, California

Peterson, Kent F.
262 North 500 West
Cedar City, Utah

Haun, Gordon E.
3254 N. 400 West
Ogden, Utah

ZONE LEIDERS

Lofgren, Robert C.
242 East 1st North
Santaquin, Utah

Risenmay, Brad K.
Rt. 1
Shelley, Idaho

Robertson, David S.
1537 Bleistein
Cody, Wyoming

Van der Sloot, Frank L.
Cocolalla, Idaho

Jacobs, Douglas E.
750 South East 4th Str.
Ontario, Oregon

Klomp, Steven W.
1695 Elmcrest Drive
Reno, Nevada

DISTRICT LEIDERS

Carter, Robert C.
2376 East 3000 South
Salt Lake City, Utah

Haueter, Kent B.
Rt. 2 Box 50
Roosevelt, Utah

Wikama, Nicolaas J.
3812 South 2880 East
Salt Lake City, Utah

Winkel, Bryce Johnson
355 No. 2nd West
Richfield, Utah

Butcher, Craig R.
542 W. 5987 So.
Murray, Utah

Brinton, Thomas S.
5000 Marilyn Drive
Salt Lake City, Utah

Anderson, Fred H.
Box 25
Weiser, Idaho

Chamberlain, Steven M.
Chamberlain Branch
Blendale, Utah

Shelton, Dean W.
419 East Main
American Fork, Utah

Johns, Stephen S.
1965 Hubbard Ave.
Salt Lake City, Utah

Van der Werf, Edwin M.
4573 N. Hansa Dr.
Tucson, Arizona

Cannon, Scott R.
773 Oakmont Ave.
Murray, Utah

Thatcher, David K.
1179 N. 630 E.
Logan, Utah

Cope, David R.
266 South 1st West
Springville, Utah

Kirkham, Richard G.
227 East 1050 North
Bountiful, Utah

Kern, Richard R.
1601 Charlene
Idaho Falls, Idaho

Tesch, Randy H.
358 East Gregson Ave.
Salt Lake City, Utah

Witt, David L.
1116 East 230 South
Provo, Utah

Harrison, Brian C.
3869 Grove Ct.
Palo Alto, California

Peterson, Dwight A.
291 East Fourth North
Smithfield, Utah

Madsen, Lynn A.
59 South Hobson
Mesa, Arizona

Caldwell, Lee G.
4460 Park Hill Drive
Salt Lake City, Utah

Noel, Howard H.
3549 Iowa Avenue
Ogden, Utah

Gibby, Thomas A.
323 South Gibby Road
Moses Lake, Washington

Vincent, Lawrence P.
1300 Scranton Street
Aurora, Colorado

Warner, Kent O.
Rt. 1
Rigby, Idaho

ZENDELINGEN

Br. en zr. Jan H. van Weerd
275 H Street, Salt Lake City, Utah

Br. en zr. Andrew Brinkma
Box 2083, Idaho Falls, Idaho

Moon, Doris L.
Box 11
Duchesne, Utah

Meyerink, Gretchen
4576 Washington Ave.
St. Joseph, Michigan

Allphin, Bonnie J.
717 East 1600 South
Orem, Utah

Ludema, Anna
2336 Taylor Avenue
Ogden, Utah

Kurtz, Brenda J.
147 Grove Avenue
Woodbridge, New Jersey

Lovridge, Lujuana J.
445 E 4500 S.
Salt Lake City, Utah

Watson, Linda Jane
20 Stockers Ave.
Winchester, Hants,
England

Hemingway, Paul V.
1295 Valentine St.
Salt Lake City, Utah

Anderson, Daniel L.
731 Roosevelt Ave.
Salt Lake City, Utah

Christensen, Allen R.
Box 424
Driggs, Idaho

Nelson, Larry Kent
Box 210
Corinne, Utah

Haase, David A.
1061 Sime Sreet
Fillmore, California

van Straten, Robert H.
285 Vine Street
Murray, Utah

Burgoyne, Stephen P.
1371 Browning Ave.
Salt Lake City, Utah

Wright, Douglas L.
5100 Cliffving Drive
Fort Worth, Texas

Bedford, Alvin L.
1848 van Buren Ave.
Ogden, Utah

Rowland, David L.
1225 Bryan Avenue
Salt Lake City, Utah

Kooymen, David N.
2285 S. 7th East
Salt Lake City, Utah

Jensen, Byron L.
Route 1
Arco, Idaho

Murray, Gary R.
3316 N. 87th
Kansas City, Kansas

Perkins, Timothy K.
1050 Bower Drive
Idaho Falls, Idaho

Hall, Bradford G.
RFD 1
Wellsville, Utah

Furner, Paul W.
391 South 600 West
Provo, Utah

Buchanan, Paul Reid
2551 East 4510 South
Salt Lake City, Utah

Lovless, Earl C.
351 Roosevelt
Pocatello, Idaho

Meibos, John G.
RFD 2 Box 560
Ogden, Utah

De Man, Pleun A.
1650 Harrison Avenue
Salt Lake City, Utah

Woolfenden, Michael G.
6714 12th Way
Phoenix, Arizona

Lamb, John C.
Rt. 1 Box 29
Gilbert, Arizona

de Juncker, Ronald O.
2209 Kirk Ave.
Las Vegas, Nevada

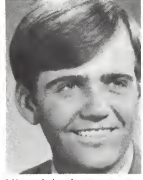
Harison, David C.
113 Velarde N.W.
Albuquerque, New Mexico

Guy, Richard S.
3991 Royal Arch Drive
Concord, California

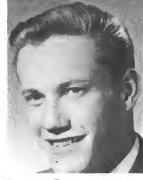
Harward, Byron L.
1262 W. 1600 N.
Provo, Utah

Allen, John L.
776 South Cherry Drive
Orem, Utah

Smith, John W.
1530 Indiana Ave.
Salt Lake City, Utah

Pursar, Eugene L.
P. O. Box 212
Roy, Utah

Robinson, Alden C.
Fillmore, Utah

Fulmer, Kerry B.
Circleville, Utah

Strasburg, Lewis T.
1383 S. 8th East.
Orem, Utah

Dijkstra, William N.
152 Le Banke Court
Salt Lake City, Utah

Kirkman, Lynn D.
1300 North 3581 West
West Point, Utah

Tree, Richard J.
366 South 2nd West
Heber, Utah

Palmer, Drus Kay
Box 169
Arco, Idaho

Hoggund, Michael J.
70 Alpine Avenue
Pleasant Grove, Utah

Correy, Jeffrey D.
264 South 300 West
Cedar City, Utah

Grandjean, John
684 Iverson Street
Salt Lake City, Utah

Chamberlain, Lyle B.
2767 Kentucky Avenue
Salt Lake City, Utah

Thompson, Brent G.
121 N. 6 East
Brigham City, Utah

Loveland, Glen Clinton
17148 Glentona St.
Covina, California

Mendel, Peter Paul
1604 Mamaroneck Ave.
Mamaroneck, New York

Spencer, Clarence M.
13613 Regentview
Bellflower, California

Roudy, Roger
Rt. 3 Box 525
Enumclaw, Washington

Visser, Dan M.
1222 E. 7th South
Sandy, Utah

Ludema, Johannes
2336 Taylor Ave.
Ogden, Utah

Romig, Brent L.
1570 East 1140 North
Logan, Utah

Cartwright, Gary L.
468 North First West
Beaver, Utah

Roper, Paul R.
RFD 1 Box 381
Provo, Utah

Rookhuyzen, Lawrence S.
1312 E. Palmetto
Lompoc, California

Harmon, Darrell D.
604 Starlite Drive
Clovis, New Mexico

Pontius, Aaron S.
4568 So. 5100 W.
Hooper, Utah

Biggs, Donald E.
2652 North Mesa Drive
Mesa, Arizona

Pendleton, Edward W.
945 C Street
Antioch, California

Eden, W. Kent
Cleveland, Utah

Taylor, Kelly H.
Box 368 Mt. Green
Morgan, Utah

Grotgeut, Clinton R.
191 West 400 North Str.
Spanish Fork, Utah

Davies, Dennis
Route No. 2
Rexburg, Idaho

Christensen, Conley B.
Driggs, Idaho

Raush, Randall H.
1608 7th St. N.W.
Calgary, St. Alberta,
Canada

Smith, Lanny R.
1238 Chandler Dr.
Salt Lake City, Utah

Van der Linden, Arthur
1705 East 4800 South
Salt Lake City, Utah

Hansen, Gary S.
41 North 9th East
Spanish Fork, Utah

Lems, Barend C.
1118 Sherman Avenue
Salt Lake City, Utah

Farmer, Wayne B.
Route 1 Box 14
Idaho Falls, Idaho

Sudweeks, Clarence D.
693 N. 300 East
Nephi, Utah

Robinson, Brent T.
Route 1 Box 86
Idaho Falls, Idaho

Smart, Don Z.
4347 Wonder Lane
Salt Lake City, Utah

Vreeken, Steven H.
16361 Shadburn
Placencia, California

McKinnon, Kim W.
1150 N. 1700 East
Logan, Utah

Webster, Bart H.
Box 323
Rexburg, Idaho

Hut, Ralph D.
3800 South 2740 East
Salt Lake City, Utah

Stewart, Quentin K.
17066 Cloudfroft Drive
Poway, California

Skidmore, Craig J.
4301 Conrad Avenue
San Diego, California

Knudsen, James F.
Francis Lake, British
Columbia, Canada

Stander, Cornelius Z.
2374 St. Mary's Drive
Salt Lake City, Utah

Miner, Sherl M.
1492 S. Main
Springville, Utah

Duncan, Gail N.
134 South 200 West
Cedar City, Utah

Bunnell, Robert L.
995 Vista View Drive
Salt Lake City, Utah

Aslin, James E.
2500 Spaulding Apt. 1
Long Beach, California

Englund, Gordon H.
5425 West 1400 North
Ogden, Utah

Fife, Richard J.
1119 North 49th Str. G-2
Phoenix, Arizona

Schubarth, Clyde S.
Box 534
Monument, Colorado

Barrett, Brett K.
2609 169th Avenue N. E.
Bellevue, Washington

Shurtliff, Steven E.
4961 Chimes View Drive
Ogden, Utah

Barton, DeLynn C.
Orderville, Utah

van Leeuwen,
Raymond K.
3469 Santa Rosa Dr.
Salt Lake City, Utah

Bowlden, Val Leon
79 Fern Drive
Midvale, Utah

Hull, Thomas R.
RFD 1
Preston, Idaho

Blackburn, Hyrum C.
Box 252
Lovell, Wyoming

Kennard, Roger B.
395 East State
Farmington, Utah

De Vries, Kerry E.
4961 Plymouth Drive
Taylorsville, Utah

Helgesen, Jack C.
944 Simoron Drive
Ogden, Utah

Long, Gaylen C.
3256 Rawson St
Idaho Falls, Idaho

Staten, Thomas R.
3210 South 2800 East
Salt Lake City, Utah

Koldawyn, Lee F.
RFD 1
Ogden, Utah

Taylor, Randy Fay
3550 Orchard Avenue
Ogden, Utah

Christensen, Richard
285 North 2nd West
Logan, Utah

Farnsworth, Kenneth A.
P. O. Box 446
Duchesne, Utah

Montelius, Robert L.
1316 Hauser Blvd
Helena, Montana

Free, Gary R.
4691 W. 3855 South
Salt Lake City, Utah

Mott, Terrance L.
S. 2515 Timberlane
Veradale, Washington

Schootink,
Johannes G. A.
28 Arnold St.
Auckland 2, New Zealand

Carroll, Glenn H.
1035 W. 3925 No.
Ogden, Utah

Braithwaite, Dale E.
4235 West 176 Street
Torrance, California

Leeflang, Lourens
411 South 8th East
Salt Lake City, Utah

Goebel, Johan C.
568 Millcreek Way
Salt Lake City, Utah

Crooks, John B.
112 Cordova Way No. 17
Concord, California

Clark, Craig A.
245 S. Perry St.
Denver, Colorado

Komker, Wilford R.
974 E. 4500 South
Salt Lake City, Utah

RINGZENDING

G. Diender,
1e Raadgever
Kon. Emmakade 88
den Haag

Ring-zendingspresident
L. F. C. Frölich
Habenburglaan 26b
den Haag

Ze Raadgever
D. v. d. Spek jr.
Rotterdam

RINGZENDELINGEN

D. Croese
Rotterdam Noord

Zr. Croese-Nugteren
Rotterdam Noord

Tinie Zanden
Halsterenstr. 24B
Rotterdam Zuid

Marjolijn Schijf
De Quackstr. 44C
Rotterdam Zuid

E. Klijweg
Drebbelstr. 169
den Haag

K. G. Klijweg
Jacob Marisstr. 25
den Haag

"Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éénzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet geboord hebben? En hoe zullen zij boren, zonder die bun predikt?

En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezond worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!

. . . . Hebben zij bet niet geboord? Ja toch, bun geluid is over de gebele aarde uitgegaan, en bun woorden tot de einder der wereld."

- Romeinen 10:12-18

(vervolg van blz. 25)

verborgenheden Gods zullen u worden ontvouwd en dan zult gij rijk worden gemaakt. Ziet, hij, die het eeuwige leven heeft, is rijk. (L. & V. 6:7.)

De Heiland is het voortreffelijkste voorbeeld van iemand die verstandig kon kiezen. Hij bood weerstand aan de voorstellen van Lucifer omdat Hij wist dat ze eerder een beperking dan een verrijming inhielden van Zijn goddelijke persoonlijkheid — of van welke persoonlijkheid ook, die naar het goddelijke streeft.

De Grieken komt de eer toe het denkbeeld te hebben geopperd dat onwetendheid een van de grootste zonden is, omdat ze onze alternatieven beperkt. Een begrip en toepassing van de beginselen van Christus vormen rechtvaardige macht omdat onze alternatieven daardoor vermenigvuldigd worden.

Ieder van ons is een kind van een goddelijke, hemelse Vader. Daarom heeft ieder van ons grote mogelijkheden in zich. Indien wij onze eigen mogelijkheden naar ons beste weten ontwikkelen, zullen wij iets waardevols hebben dat wij met anderen kunnen delen:

Voorwaar zeg Ik: De mensen dienden ijverig voor een goede zaak werkzaam te zijn, en vele dingen uit eigen vrije wil te doen, en veel gerechtigheid tot stand te brengen; Want de macht is in hen, waardoor zij naar eigen willen kunnen handelen . . . (L & V. 58:27, 28.)

Overvloedige liefde = overvloedig leven

De Heiland leerde hoe de grootste geestelijke, verstandelijke, emotionele en sociale ontwikkeling bereikt kan worden. Vlak na Jezus' zegevierende intocht in Jeruzalem, gebeurde, terwijl Hij zich onderhield met hen die zich om Hem heen verzameld hadden, het volgende:

... Een een uit hen, zijnde een wetgeleerde, heeft gevraagd, Hem verzoekende, en zeggende:

... Meester! welk is het grote gebod in de wet?

En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand.

Dit is het eerste en het grote gebod.

En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelfen. (Mt. 22:35-39.)

Het wezenlijke van deze grote beginselen is dat ze iedereen kans geeft. Indien wij vrijwillig met anderen delen — niet in de eerste plaats omdat wij denken aan wat zij voor ons zullen doen, maar eenvoudig omdat wij hen liefhebben — dan zullen wij ertoe bijdragen dat er een goddelijk ferment wordt gevormd waarbij er een onderlinge uitwisseling plaatsvindt. Nu komen wij tezamen tot een betere vervulling dan wanneer wij ieder op onszelf stonden. Dit is zo'n geval waarin één plus één meer dan twee is, en twee plus twee meer dan vier. Door aldus elkaar lief te hebben kunnen wij tot een beter begrip komen van de liefde die onze hemelse Vader voor ons koestert.

Onze gaven van God

De verzoening vertegenwoordigt de grote liefde van de Vader en de Zoon:

Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat

God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. (1 Joh. 4:9.)

Christus was bereid smart en pijn te verdragen opdat wij de gelegenheid zouden krijgen aan Hem gelijk te worden:

Doch voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat Ik allen, die Mij aannemen, macht zal geven om zonen Gods te worden. . . (L. & V. 11:30.)

Onder de andere gaven die de Vader en de Zoon ons verleend hebben, is de macht van het priesterschap. Dit is de macht die ons de gelegenheid verschaft om door bekering „herboren” te worden. De boetsvaardige Alma begreep de aard van deze wedergeboorte:

Ja, en van die tijd af tot nu toe heb ik zonder ophouden gearbeid, opdat ik zielen tot bekering mocht brengen; opdat ik hen er toe mocht brengen de overheerlijke vreugde te smaken, die ik heb gemaakt, opdat ook zij uit God mochten worden geboren en met de Heilige Geest vervuld. (Alma 36:24.)

Een mens die in zijn leven zo'n wedergeboorte gekend heeft, toont „geloof in de Heer Jezus Christus”, zowel als deugd, matigheid, geduld, broederlijke genegenheid, nederigheid, ijver, en liefde. Hij bekeert zich van zijn zonden en schenkt anderen vergeving.

Een andere hoogstbelangrijke uiting van Christus' liefde voor ons is Zijn uiteenzetting van de beginselen waarvan onze vervulling afhangt. „Indien gij Mij liefhebt”, heeft Hij gezegd, „zo bewaart Mijn geboden. En ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; Namenlijk den Geest der waarheid . . . Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn vader zal van hem liefhebben, en Wij zullen tot Hem komen, en zullen woning bij hem maken.” (Joh. 14:15-17, 23.)

Een tegengeschenk

De gave van het „overvloedige leven”, ons in de persoon van Christus gegeven, brengt vrede, rust, groei, en vreugde. Onder de gaven die wij Hem zouden kunnen schenken als blijk van onze waardering, zijn er twee die van het allergegrootste belang zijn. Ten eerste dienen wij ons leven op te bouwen en zuiver te maken: „En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.” (1 Joh. 3:3.)

Ten tweede, zoals Jezus gezegd heeft: „Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.” (Mt. 5:16.)

Indien wij naar „gelegenheden voor onderricht” zoeken, zullen wij die ook vinden en „licht aan allen” kunnen geven; anderen kunnen onderrichten en aanmoedigen om het „overvloedige leven” van Christus te begrijpen en te beleven.

En dan kunnen wij met Alma zeggen:

... Ik weet, dat Hij mij ten laatsten dage zal verheffen om bij Hem . . . te wonen . . . (Alma 36:28.)

Het leven zal dan inderdaad „overvloedig” voor ons zijn voor eeuwig overvloedig in tijd, in toenemende liefde, en in oneindige ontwikkeling. ○

De ouders van uw kinderen

RICHARD L. EVANS

Hier is een raad die God de mens gegeven heeft en teruggaat tot de uiterste grenzen van zijn herinnering: „Eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land, dat u de Heere uw God geeft.“¹ Eren zou in dit verband vele dingen kunnen betekenen: liefhebben, koesteren, respecteren, vertrouwen in hen hebben, samen met hen overleggen, voor hen zorgen, een leven leiden dat nuttig, rechtvaardig en zedelijk is. Eren kan betekenen lering trekken uit de lessen die onze ouders hebben geleerd en de fouten vermijden die zij zelf gemaakt hebben. En het is bewezen dat zij die hun ouders hebben geëerd, de vrede en het geluk van hun leven hebben verlengd met een diepe en duurzame bevrediging — hetgeen alle zaken zijn die om een diepgaande beschouwing vragen. Laten we nu eens onze blik werpen op hen, die nog jong zijn; op hen, die nog niet getrouwd zijn; op hen, die jonge kinderen hebben; en op hen, die nog steeds met kinderen worden gezegend. Hierover heeft Eldon Tanner het volgende gezegd: „De ouders die u meer dan welke andere ouders ook dient te eren zijn de ouders van uw toekomstige kinderen. Die kinderen hebben recht op de beste ouders die u hun kunt geven — reine ouders.“² Eert de ouders van uw toekomstige kinderen! Denk aan het belang van de keuze van een huwelijkspartner. Denk erom dat u iemand trouwt die uw idealen deelt, opdat uw kinderen niet door toedoen van hun ouders innerlijk verscheurd worden. Denk erom hoe belangrijk het is om te leren, te werken, u voor te bereiden om voor hen te kunnen zorgen. Denk erom dat u uw kinderen ouders geeft die zedelijk, eerbiedig, rein en vriendelijk zijn. Denk erom dat u uw kinderen een huisgezin geeft waar liefde, begrip, verantwoordelijkheid en respect heersen, en ouders die niet zullen verzuimen hen te onderrichten, te koesteren, tot het hogere leven te leiden. U, jonge moeders, jonge vaders, en u die uw huwelijkskeuze nog niet gemaakt heeft, bedenkt: „De ouders die u dient te eren (evenals u uw eigen ouders en die van anderen eert) . . . zijn de ouders van uw toekomstige kinderen. Die kinderen hebben recht op de beste ouders die u hun kunt geven — reine ouders.“

¹ Ex. 20:12.

² President N. Eldon Tanner, Church News, 19 april 1969.